

Εκπαιδευτικὴν Ἱστορίας Ν. Χρόνων

Τμήμα :

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1882-ΝΕΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΜ. Α' ΤΕΥΧ. 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1928

67
182
7995

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 32 ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 32 | ΔΙΕΥΘ.: Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

1923-1927

ΤΟΙΣ* ΑΔ* ΑΔ* ΠΑΣΙ Χ*Χ*Χ*

Ἡ ἐμφανιζομένη νέα ἔκδοσις τοῦ περιπύστου περιοδικοῦ «Πυθαγόρας» ἐκτιμηθήσεται ἀναμφιβόλως ὑπὸ παντὸς μεμνημένου καὶ εἰσδύσαντος κἂν ἔστω ἀκροθιγῶς εἰς τὰ Ἐλευθεροτεκτονικὰ μυστήρια, ὡς μέγα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτονισμὸν γεγονός, προοριζόμενον νὰ συμβάλῃ οὐσιωδῶς εἰς τὴν ποθομένην καὶ πανταχόθεν ἐπιζητούμενην νέαν ὄθησιν πρὸς πραγματικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς, διὰ τῆς βαθείας κατανόησεως τῶν θεμελιωδῶν διδασκαλιῶν, τῆς ἀμοιβαίας ἐνισχύσεως πρὸς αὐτοβελτίωσιν τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος, τῆς στενοτέρας μεταξὺ πάντων ἀλληλεγγύης καὶ τέλος τῆς εὐπροποῦς ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ πρὸ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν ἀνὰ τὰ δύο ἡμισφαίρια Ἐλευθέρων Τεκτόνων.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον πρὸ τεσσάρων ὅλων δεκαετηρίδων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σοφοῦ Τέκτονος, πρωταθλήτου τῆς ἐν Ἑλλάδι Τεκτονικῆς ἐργασίας καὶ μέχρι σήμερον ἔτι ἐν πνευματικῇ ζωῇ λάμπωντος ὡς σεμονῦ κολοφῶνος τῆς ἀνωτάτης Ἱεραρχίας πάσης τῆς καθεστηκυίας ἐν Ἑλλάδι Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς, ἄτε ἐπιτίμου Ὑπ. Μ.: Ταξ.:

Ὁ Ἄδ.: Ἐμμανουὴλ Γαλάνης μέλος τοῦ Ὑπ.: Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως ἴδρυσεν μὲν τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1881 τὴν Σ.: Στ.: «Πυθαγόρας» ἐξέδιδε δὲ μετὰ ἓν ἔτος τὸ φερώνυμον περιοδικὸν σύγγραμμα.

Ὁ «Πυθαγόρας» ἐπάλαιεν, ὡς εἶκός, κατ' ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, λάθρα κυκλοφορῶν μεταξὺ τῶν εὐαριθμῶν μελῶν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος λειτουργουσῶν Σ.: Στοῶν.

Ἀλλά, ὁ «Πυθαγόρας» δι' ἀκαταπονήτων προσπαθειῶν τοῦ ἴδρυτοῦ αὐτοῦ ἐδίδασκε μὲν τοὺς ὀλίγους φιλομαθεῖς τότε Τεκτονιστάς, ἐνεφάνιζε δὲ ἀνὰ τὰ δύο ἡμισφαίρια τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτονισμὸν, ἀποστελλόμενος πρὸς πάσας τὰς ξένας Τεκτονικὰς Δυνάμεις.

Ὁ «Πυθαγόρας» ὅμως καμπτόμενος κατὰ περιόδους πρὸ τῶν δυσχερειῶν διέκοπτε τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἔκδοσιν. Καὶ μετὰ τὸν αὐτῆς ὅσον ὀλέθριον ἀποδειχθέντα διχασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ ἐπανελήφθη μὲν ἡ ἔκδοσις ἐν ἔτει 1897, ἀλλά, ἔτι μᾶλλον τότε δὲν ἐπετεύχθη ἡ συνεχὴς ταύτης ἐξακολούθησις, διότι ὡς ἐκ τῆς διαστάσεως τῶν δύο διαφόρων Τεκτονικῶν Κέντρων ἀνεκόπτετο πᾶς ζῆλος πρὸς σταθερὰν καὶ γόνιμον ἐργασίαν, μέχρις ὅτου ἡ γενομένη ἐν ἔτει 1907 ριζικὴ ἀνασύστασις καὶ ἀνασυγκρότησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ, διὰ τῆς συνεργασίας τῶν κυριωτέρων παραγόντων ἀμφοτέρων τῶν εἰς ἀποσύνθεσιν περιελθόντων Τεκτονικῶν Κέντρων, ἐπέτρεψεν ἐκ νέου τὴν ἐμφάνισιν καὶ τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ «Πυθαγόρου» ἐπὶ πενταετίαν ὅλην μέχρι τοῦ ἐπελθόντος καὶ εἰς τὰς στήλας τῶν Στοῶν περισπασμοῦ διὰ τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1912.

Ἐκτοτε καὶ μετὰ τὴν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ^ἡπελθοῦσαν διακοπὴν ἑτέρου ἐκδιδομένου τότε ἀξιολόγου περιοδικοῦ ὕπο τὸν τίτλον «Ὑψηλάντης» κοινὸς πάντων πόθος καὶ μέλημα τῆς Γ.: Μεγ.: Ἀνατ.: καὶ πλείστων Σ.: Στ.: ὑπῆρξεν ἡ ἔκδοσις Περιοδικῶν, ὡς ὄργανον πνευματικῆς ἐπικοινωνίας.

νων Τεκτόνων και ὡς συνδετικοῦ κρῖκου τῆς ὄλης Τεκτονικῆς ἀλύσεως.

Ἐκ τῆς ζωηρᾶς ἀπηχίσεως τοιούτων σκέψεων και ἐκδηλώσεων γενικῆς ἐπιθυμίας και θερμῶν πανταχόθεν παροτρύνσεων ἀφυπνίζεται ὁ γηραιὸς «Πυθαγόρας» ἀντλῶν πάντοτε σθένος και σφοῖγος ἐκ τοῦ ἀθανάτου πνεύματος τοῦ ὁμωνύμου φιλοσόφου τῆς εὐκλεοῦς Σάμου.

Ὁ «Πυθαγόρας» τῆς νέας ταύτης περιόδου ὑπόσχεται μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν εὐσταθῆ, εὐσθενῆ και εὐέλπιδα κατὰ λόγον τῆς προσδοκωμένης διὰ τῶν προβολέων τοῦ Ἐλευθεροτεκτονικοῦ Φωτὸς νέας, παρὰ πᾶσαν παρεμπροσθεσαν συμφορὰν, ἀνατολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἡλίου, οὐτινος αἱ ἀκτῖνες κατὰ Νόμον ἱστορικὸν προορίζονται ἵνα και ἐν μέλλοντι καταυγάσωσι τὴν σκοτίαν τῆς γῆτινου σφαίρας.

Ὁ «Πυθαγόρας», ἐμφανιζόμενος σήμερον διὰ τῆς γενναϊόφρονος ἐνισχύσεως τῶν ἐνεργῶν μελῶν τοῦ Ἑπ.: Ἑλληνικοῦ Συμβουλλίου, δὲν θὰ ὀκνήσῃ μὲν διὰ συνεχοῦς βελτιώσεως και προσανυξίσεως τῶν σελίδων αὐτοῦ νὰ ἀναχθῆ εἰς περιοδικὸν ὄργανον ἄξιον νὰ ἐκπροσωπῆ παρ' ἡμῖν και παρὰ τοῖς ξένοις τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτονισμόν, οἷος καθ' ἡμέραν προάγεται και μεγαλύνεται ἐπιρρωνύμενος διὰ φιλοτίμου προσπαθείας πασῶν τῶν Σ.: Στ.: και πάντων τῶν περικοσμοῦντων τὰς τούτων στήλας πεφωτισμένων Ἀδελφῶν. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ἐπικαλεσθῆ μετὰ παρηρησίας ἀνυποκρίτου τὴν κατὰ πάντα τρόπον συναρρωγὴν και συνεπικουρίαν παντὸς Ἀδ.: ἐνστερνισθέντος τὴν ὑψίστην Ἰδέαν τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς, ἣν ἐπιτάσσει νὰ ὑπηρετήσῃ πάσῃ δυνάμει και πάσῃ θυσίᾳ ὁ ἐμφανιζόμενος «Πυθαγόρας» πρὸς δικαίωσιν ἐλπίδος διατυπωθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου Ἑπ.: Μεγ.: Ταξ.: ἐν τῷ παρατιθεμένῳ πᾶρακατιὸν ἀπερίττω ἄδ.: Γράμματι.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ἰανουαρίου 1923

Φιλτ.: Ἀδ.: Ἀλεξανδρόπουλε,

Πολύ θά εὐχαριστηθῶ ἐάν κατά τήν ἀνακοινωθείσαν εἰς ἐμέ ἐπιθυμίαν τοῦ ἡμετέρου Ὑπ.: Συμβουλίου θελήσης νά ἐξακολουθήσης τήν ἔκδοσιν τοῦ «Πυθαγόρου»

Ἐπεὶ ὁ «Πυθαγόρας» ὑπῆρξε τὸ μόνον ὄργανον τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ, ὅπερ ἐπεκοινώνησε πρὸς πάσας τὰς Ἐλευθεροτεκτονικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κόσμου καὶ ὅπερ συνετέλεσε κατὰ περιόδους πρὸς διδασκαλίαν τῶν Ἑλλήνων Τεκτόνων, κατώρθωσε δὲ μετὰ πολλὰς δυσχερείας νά ἐκδοθῇ εἰς ἔνδεκα τόμους κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον χρησίμους.

Ἐλπίζω ὅτι ὑπὸ τὴν Σὴν διεύθυνσιν, ἤδη ὅτε τὸ Τάγμα ἐδραιώθη, ὁ «Πυθαγόρας» θά καταστῇ τελειότερος καὶ ὠφελιμότερος εἰς τοὺς Ἀδελφούς.

Παρακαλῶ νά δεχθῆς διαπύρους ἀδ.: ἀσπασμούς.

Ὅπως Σὸς

Ἐμμανουὴλ Γαλάνης

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1923

Ἰπὸ πυκνὴν πένθιμον νεφέλην σιγηλὸν καὶ κατηφές ἀνέτειλε τὸ νέον ἔτος 1923 μετὰ τὰς ἀνηκούστους καὶ ἀδοκίτους ἐθνικὰς συμφορὰς. ὡς δυσμενὴς ἐπέκλωσε Μοῖρα κατὰ τὸ λήξαν ἀπαίσιον ἔτος 1922, ὅπερ ἀλγεινὰς κατέλειπεν ἡμῖν ἀναμνήσεις ὡσπερ πενθίμους ὑποθήκας διὰ τὸν μέλλοντα πολιτικὸν βίον τοῦ Ἑθνους. Νέφη δὲ μελανὰ συστρέφονται εἰσέτι περὶ τὸν Ἑθνικὸν δρίζοντα προκαλοῦντα ἀγωνίαν εἰς πᾶσαν πεφωτισμένην ψυχὴν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς γῆς σπαραξικάρδιος ἀπλοῦται εἰκὼν ἀνθρωπίνης δυστυχίας ἑκατομμυρίου ὀλοκλήρου Μικρασιατῶν, ὧν ἕκαστος θρηνεῖ πλειονὰς τοῦ ἑνὸς οἰκείου κατακρεουργηθέντος ἢ ἐπωσθήποτε μαρτυρικῶς ἀπολεσθέντος.

Ἄγνοοῦμεν πάντες ἐὰν εὐρισκώμεθα περὶ τὸ τέρμα ἢ τυχὸν περὶ τὰς ἀρχὰς δεινῶν δοκιμασιῶν καὶ ἀγῶνων.

Τὸ πᾶν ἄδηλον περὶ ἡμᾶς, βεβαία δὲ ἢ σκέπη τῆς Θείας Προνοίας ἐφ' ἡμᾶς. Ἡ Σοφὴ Δημιουργία, ὡς ἔθετο νόμους φυσικοὺς διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης, οὕτως ἔθετο καὶ νόμους ἱστορικοὺς διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Κατὰ ἱστορικὸν νόμον, κυρωθέντα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἀπὸ τριῶν χιλιετηρίδων, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀποδείκνυται αἰωνόβιον καὶ πέφυκεν ὑπεραμύνεσθαι ἀεὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου κατὰ τῆς νυραννίας καὶ βραβαρότητος.

Καὶ νῦν ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας! Μεταρσιωθῶμεν ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἐν πίστει πρὸς τὴν παντοδυναμίαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Ἑθνικὴ τιμὴ ὀδηγησάτω τὰ βήματα ἡμῶν καὶ φαεινὴ συνείδησις διανοιξάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. Θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησις ἔστωσαν, ὅπερ πᾶσαν κακὴν εἰμαρμένην, σταθεροὶ ὀδηγοὶ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν σταδιοδρομίαν.

Θεὸς σῶζοι τὸ Ἑλληνικόν!

Τοιούτων εὐχῶν καὶ πεποιθήσεων φορεὺς ἐν τῇ ἀναδιώσει αὐτοῦ ὁ γηραιὸς «Πυθαγόρας» ἀτενίζει ἐλπιδοφύρον τὸ Νέον Ἔτος 0923.

Ἐν ἀνατ.· Ἀθηνῶν τῇ ἅ Ἰανουαρίου 0923

Ἀλέξανδρος Π. Ἀλεξανδρόπουλος 33.· ο

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ κατήχησις πρὸς βαθμιαίαν κατανόησιν τοῦ ἠθικοφιλοσοφικοῦ συστήματος τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη καὶ κύριον σκοπὸν πάσης Ἐλευθεροτεκτονικῆς Ὁργανώσεως καὶ τὴν κυρίως πνευματικὴν ἐργασίαν παντὸς Ἐλευθεροτεκτονικοῦ Ἐργαστηρίου.

Ἡ διδασκαλία ἀποβαίνει ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς πρώτης ἐκείνης ἐντυπώσεως, ἣν ὁ Ἐλεύθερος Τέκτων ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν διατυπώσεων καὶ δοκιμασιῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους μυσεῖς εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους βαθμοὺς μαθ.· ἐτ.· καὶ διδ.· καὶ τῆς κατὰ πᾶσαν τεκτ.· ἐργασίαν περαιτέρω προκαλουμένης ἐντυπώσεως διὰ τῶν διαφορῶν συμβολικῶν παραστάσεων.

Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπλῆς ἐντυπώσεως τῶν κατὰ τὰς διεξαγομένας μυσεῖς καὶ λοιπὰς τυπικὰς ἐργασίας ἐμφανιζομένων συμβολισμῶν δὲν δύνανται πάντοτε νὰ συνάγωνται ἀσφαλῆ πορίσματα ἐρμηνευτικά. Θὰ ἀπῆρτετο ἴσως ἡσκημένη παρατηρητικότης καὶ ἐπιστημονικὴ ἐρευνητικότης τοῦ πνεύματος. ἤτοι προσόντα κτώμενα μᾶλλον κατὰ τὴν περιόδον τῆς στοιχειώδους καὶ τῆς μέσης ἐγκυκλοπαιδικῆς ἐκπαίδευσσεως, δι' εὐμεθόδου διδασκαλίας τεινούσης μᾶλλον εἰς τὴν διεγερσιν τῆς πνευματικῆς αὐτενεργείας ἢ εἰς τὴν παθητικὴν ἀποταμίευσιν γνώσεων πολλᾶκις ἀσυναρτήτων.

Ἐλάχιστοι βεβαίως οἱ μέχρι σήμερον δυνάμενοι μετὰ λόγου νὰ φρονῶσιν ὅτι ἠθμοίρησαν τοιαύτης προπαιδείας ὡς ἐπίσης ἐλάχιστοι οἱ δυνάμενοι μετὰ λόγου νὰ φρονῶσιν ὅτι ἐπαρκεῖ πλήρως ἢ τυχὸν ἐξαιρετικῆ πρὸς φιλοσόφῃσιν ἰδιοφυῖα τοῦ πνεύματος αὐτῶν, κἂν ἔτι ἄρτιοι ἐγένοντο ἐπιστήμονες ἐν ὀρισμένῳ τινὶ κλάδῳ τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Δυνάμεθα ἄνευ δισταγμοῦ νὰ κηρύξωμεν εὐθὺς ἀμέσως ὅτι ἕτερόν τι ἢ ἔξαρσις τοῦ πνεύματος εἰς σφαῖραν ἀληθῶς πνευματικὴν πρὸς ἔρευναν τῶν μυστηριωδῶν νόμων τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ἕτερον ὁ ἐπιτυγχανόμενος διὰ σπουδῆς καὶ μελέτης ἐμπλουτισμὸς τῆς διανοίας ἐκ συστήματος γνώσεων συναφῶν, συναποτελουσῶν συγκεκριμένην τινὰ τῶν πολυειδῶν ἐπιστημῶν εἰς ἃς κατενεμήθη καὶ ἐπὶ μᾶλλον κατανέμεται ἢ ἐνιαία κατὰ τοὺς Ἀρχαίους ἀνθρωπίνην Σοφία.

Εὐνόητον ἐντεθθεν ὅτι οὐδόλως ἐξαρκεῖ ἡ μύησις· οὐδὲ ἡ ἐπανει-

λημμένη παρουσία εἰς τυπικὰς τεκτονικὰς ἐργασίας ἵνα εἰσδύσῃ πραγματικῶς εἰς τὰ τεκτονικὰ μυστήρια ὁ κτησάμενος τὸν τίμιον τοῦ Ἐλευθ. Τέκτονος τίτλον, ἵνα κατανοήσῃ τὰ ὑψηλὰ δόγματα τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς καὶ πρὸ πάντων ἵνα ἐνστερνισθῇ ταῦτα ἥτοι ἵνα καταστῇ ἀληθῆς Ἐλεύθερος Τέκτων, κἄν εὐμοιρῶν ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς προπαιδείας, κἄν μόλις κἄν σφόδρα λογιζόμενος καὶ τυγχάνων διανοούμενος ἄνθρωπος.

Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται διδασκαλία καὶ μελέτη συνεχῆς καὶ συστηματικῆς. Καὶ ἡ τοιαύτη διδασκαλία ἐπιβάλλεται ὡς κυριωτέρα ἐργασία πάσης Στοᾶς.

Ἄτυχῶς ἐν ἐλαχίσταις Στοαῖς τῶν διαφόρων χωρῶν, ἔνθα λειτουργοῦσι τοιαῦται, τελεῖται ἐπαρκῆς καὶ πλήρης διδασκαλία, διὰ πλείστους λόγους. Πρωτίστως δι' ἔλλειψιν χρόνου, διότι αἱ Στοαί, συνήθως συνεδριάζουσαι μόνον δις ἢ καὶ σπανιώτερον τρίς καθ' ἕκαστον μῆνα, καταναλίσκουσι πλείστον μέρος τῶν συνεδριῶν εἰς τὰς διαφόρους τυπικὰς ἐργασίας καὶ ἐνιαχοῦ εἰς μελέτας ἢ συζητήσεις ἐπὶ πρακτικῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, ἐξερχομένων μάλιστα ἐνίοτε τοῦ καθαρῶς τεκτ. χαρακτήρος. Ἄλλὰ ἡ διδασκαλία καθυστερεῖ πολλάκις καὶ δι' ἔλλειψιν ἐπαρκῶν καὶ ἱκανῶν ρητόρων, κεκτημένων πάντα τὰ ἐφόδια ὅπως ἐμβαθύνωσιν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς Τεκτ. φιλοσοφίας καὶ ἔτι μᾶλλον ὅπως μετὰ σαφηνείας διατυπῶσι φιλοσοφικὰς ἐννοίας. Ἐλλεῖπει δὲ συνήθως καὶ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοιαύτας μελέτας ὑλικὸς χρόνος, διότι οἱ κεκτημένοι τὰ εἰρημένα ἐφόδια Τέκτονες τυγχάνουσι συνήθως βιοπαλαισταὶ ἐργάται τοῦ πνεύματος. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀσχοληθέντων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τεκτ. ἐργασιῶν παρέχεται ἀπέριτος ἢ συμβουλή ὅπως κατὰ πᾶσαν συνεδρίαν ἐν ἐλλείψει πρωτοτύπου τεμαχίου Ἀρχιτεκτονικῆς ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ἀδ. Ρήτ. τεμάχιον γραφὴν ὑπὸ δοκίμου Τέκτονος συγγραφέως.

Ἡ ἐκ τοιούτων λόγων ἔλλειψις τακτικῆς ἐν ταῖς Στοαῖς διδασκαλίας ἀναπληροῦται ἐν μέρει καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον διὰ τῆς ἐκδόσεως Περιδικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν Συγγραμμάτων.

Ἐν τοῖς περιοδικοῖς δημοσιεύονται οἱ ἐκλεκτότεροι καὶ προσφορώτεροι πρὸς διδασκαλίαν λόγοι, ἀναγιγνωσκόμενοι οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν ἐτέρων Στοῶν τῆς αὐτῆς ἢ καὶ πάσης ἄλλης πόλεως. Οὕτω οἱ ἀπαγγελλόμενοι ἅπανταχοῦ. Λόγοι ἐπὶ παντοίων Τεκτ. θεμάτων προσφέρονται χρήσιμον ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς ἀναγνώσας ἐκάστου πε-

ριοδικού. Πλήν τούτο δὲν ἀποτελεῖ συστηματικὴν διδασκαλίαν.

Ἐο «Πυθαγόρας» ἔγνω νὰ καταστήσῃ οὐ μὴν εὐάρεστος καὶ ὠφέλιμος ἀλλὰ ἀπαραίτητος πρὸς στοιχειώδη τεκτονικὴν μόρφωσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων Τεκτόνων, νεωτέρων τε καὶ ἀρχαιοτέρων, πάσης ἡλικίας φυσικῆς τε καὶ τεκτονικῆς.

Ἐο «Πυθαγόρας» ἐξησφάλισε τὴν τακτικὴν πρὸς τούτο συνεργασίαν ἀρχαίου Τεκτ.: κεκτημένου ἐπαξίως τὸν 30ὸν βαθμὸν, ἐγκύψαντος ἀπὸ μακροτάτου χρόνου εἰς παντοίας φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας, κατέχοντος δὲ ὅσον ἐλάχιστοι τῶν συγχρόνων Ἐλευθέρων Τεκτόνων ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων τὸ σύνολον τῆς Τεκτονικῆς Φιλοσοφίας.

Ἐο πολῦτιμος οὗτος συνεργάτης παρεκλήθη νὰ παρέχῃ καθ' ἕκαστον τεῦχος τοῦ «Πυθαγόρου» ἴδιον ἄρθρον αὐτοτολές μὲν καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ συναποτελοῦν συνεχῆ καὶ βαθμιαίαν διδασκαλίαν περὶ τῆς γενέσεως καὶ ὑποστάσεως τοῦ Τεκτονισμοῦ, τῆς ἐννοίας καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀνθρωπότητι, τῆς ἐπηρείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τῆς σκοπίμου λειτουργίας τῶν ὀργανώσεων αὐτοῦ, τῆς σημασίας τῶν συμβόλων καὶ διατυπώσεων, τῆς μεθόδου τῶν ἐργασιῶν κλπ. κλπ. κλπ.

Ἐο «Πυθαγόρας» αἰσθάνεται πλήρη ἱκανοποίησιν ὅτι θὰ μεταλαμπιδεύῃ καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων Τεκτόνων ἀπλετον φῶς σοφίας τεκτονικῆς διὰ συστήματος ἐπιστημονικοῦ καὶ μεθόδου προσαρμοζομένης εἰς πᾶσαν διάνοιαν, διανοιγομένην καὶ ἐπ' ἐλάχιστον πρὸς τὴν πρώτην ἀκτῖνα τοῦ Τεκτονικοῦ φωτός καὶ μὴ πάσχουσαν συσκότισιν καὶ τυφλότητα ἐκ σφαλερῶν καὶ ἐρριζωμένων προκαταλήψεων εἴτε περὶ τῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων εἴτε περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ δογμάτων τῆς Ἐλευθέρου Τεκτονικῆς.

Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν προαγγελομένην ταύτην μακρὰν σειρὰν συστηματικῆς διδασκαλίας ἀποτελεῖ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀπλοῦν τίτλον «Τὶ εἶναι ὁ Τεκτονισμός».

Ἀγάπη δὲ καὶ εὐγνωμοσύνη πάντων θὰ περιβάλλῃ τὸν περισπούδαστον συγγραφέα Ἀντώνιον Ἀδριανόπουλον, Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Προμηθεύς», Γραμματέα τῆς Γ.: Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος κλπ.

Ὁ νόμος τῆς μασωνικῆς ἐργασίας, εἶνε καιρὸς πλέον νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν, διότι τότε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι εἴμεθα Τέκτονες, δταν ἡμεῖς ἀσχολώμεθα περὶ πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἀνθρωπότητα, δταν ἡμεῖς μελετῶμεν πάντα ταῦτα, δταν συζητῶμεν καὶ ἐμβαθύνωμεν εἰς πᾶν τὸ ἀποβλέπον τὴν ἀνθρωπίνην εὐπραγίαν, χωρὶς ποτε νὰ ζητῶμεν νὰ ἐπιβληθῶμεν, τότε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐκτελοῦμεν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ Ἑλευθ. Τέκτονος. Τεσσαράκοντα ἔτη σχεδὸν παρήλθον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλ. Τεκτ. παρ' ἡμῖν, καὶ ὁμῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκτός τινων κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεώς τῆς ἀναλαμπῶν, οὐδὲν ἐν τῷ Τάγματι ἐπετελέσθη. Νεκρὰ τῶν τύπων ἐκτέλεσις ἄνευ διδασκαλίας, ἄνευ κέντρου πρὸς διέγερσιν τοῦ πνεύματος, ἀδράνεια πλήρης καὶ ἀδιαφορία, ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης τῶν προσώπων ἐκλογῆς, ἐπήνεγκον τὴν παντελεῖα τοῦ Τάγματος χαλάρωσιν καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀποσύνθεσιν.

Ἡ Ἑλευθέρα Τεκτονικὴ, Ἀδ. μου, εἶνε, ὡς γνωρίζετε, ἴδρυμα κοσμοπολιτικὸν καὶ προοδευτικόν. Ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν τελείωσιν τῆς ἀνθρωπότητος, στηριζομένη δὲ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνοχῆς, οὐδὲν διατυποῖ καὶ οὐδὲν πρεσβεύει δόγμα.

Πᾶς ἔντιμος ἀνὴρ κατέχων τὰ πνευματικὰ προσόντα, ὥστε νὰ κατὰστῆ ἱκανὸς καὶ νὰ διαδίδῃ τὰς μασωνικὰς ἀρχὰς, εἶνε δεκτὸς εἰς τὸ Τάγμα, ὅπερ ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν μουσμένων εὐκρίνειαν εἰς τὰς πεποιθήσεις των, ἔφρασιν εἰς τὸ μανθάνειν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν πρόοδον. Ἀποτελεῖ ἄρα κοινωνίαν ἀνθρώπων χρηστῶν, οὔτινες συνδεδεμένοι διὰ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος ἐργάζονται καὶ κατ' ἴδιαν ἕκαστος καὶ πάντες ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς κοινωνίας καὶ ἀσκοῦσι τὴν εὐποιίαν ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν αὐτῆς ἔννοιαν.

Ἡ Ἑλ. Τεκτονικὴ δὲν ὀφείλει νὰ μένῃ ἀδιάφορος πρὸς ὅ,τι εἶνε ἀνθρώπινον: Homo sum, nihil humani a me alienum puto. Ἔχει ἐπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ διαφωτίζη τοὺς ἀδ. ἀνακοινοῦσα αὐτοῖς τὰ ἀποτελέσματα μελετῶν καὶ σκέψεων. Ἡ δὲ Στ. ἡτις ὀφείλει νὰ εἶνε σχολεῖον ἀνοχῆς, ἔχει ἔργον νὰ διδάσκῃ εἰς τὰ μέλη τῆς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀκούωσι πάντα, καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀντιλέγωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀδελφικῆς προσηνείας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συμμερισθῇ συλλήβδην γνώμην τῶν μελῶν τῆς καὶ μάλιστα δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτὰ γνώμην ἢ πράξιν ἀντινειμένην εἰς τὴν συνείδησίν των. Τὸς κανόνας τούτους τηροῦσα ἡ Ἑλ. Τεκτονικὴ φυ-

λάττει τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρα τῆς συστάσεώς της καὶ ἀποτελεῖ κοινωνίαν ἀνθρώπων ἐλευθέρων, ἐχόντων ἀδελφικὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις ἄνευ διακρίσεως περιουσίας, βαθμοῦ, τάξεως, πατρίδος, μερίδος, πολιτικῆς ἢ αἰρέσεως θρησκευτικῆς. Ἡ Στ. ὀφείλει νὰ εἶνε σχολεῖον, παρ' οὗ ἀποκομίζουσι τὰ μέλη της τὰ φῶτα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ὅπως μεταδίδωσι ταῦτα εἰς τὸν βέβηλον κόσμον. Καὶ δὲν εἶνε ἔργα μασωνικά, πᾶσαι αἱ μεγάλαι ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἰδέαι, αἵτινες ἐπήνεγκον τὸς ἀνθρωπιστικὰς μεταβολὰς εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς τῶν ἔθνων σχέσεις κατὰ τὴν διαδοχὴν τῶν αἰώνων; Καὶ δὲν ἦσαν Ἐλ. Τεκτονες, ὅσοι καθ' ὀμίλους συνεχόμενοι καὶ συνασπιζόμενοι διέσπειρον εἰς τὸν βεβ. κόσμον τὰ μεγάλα καὶ εὐγενῆ τοῦ μασωνισμοῦ διδάγματα; Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ μεγάλαι περὶ ἐλευθερίας ἰδέαι, ἢ κατὰ πτωσις θρησκευτικῶν προλήψεων, δυσιδαιμονιῶν ὀφείλονται εἰς τὰς Στοάς.

Ὅταν οἱ Ἐλ. Τεκτονες ἐνωτισθῶσι τῶν διδασκαλιῶν τῆς Ἐλ. Τεκτονικῆς ἀποδάνουσιν οἱ πρῶτοι ἀπόστολοι τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, οἱ ἄριστοι διδάσκαλοι τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν τάξεων καὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐθνῶν. Ἐν ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἐλ. Τεκτονικὴ νὰ δανεισθῇ τὸ σῆμα τῶν πολιτικῶν φατριῶν καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀρκεῖται νὰ ἐνθαρρύνῃ τοῦ ὁπαδοῦς της νὰ σκέπτονται καθ' ἑαυτοῦς, νὰ λαμβάνωσι συνειδησιν τῶν δικαιωμάτων των, νὰ σέδωνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου καὶ νὰ ἐκπληρῶσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν τὰ καθήκοντά των καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς πατέρες οἰκογενειῶν.

Ἡ ἀληθὴς Ἐλ. Τεκτονικὴ ἀποτελεῖ ἄσυλον, ἔνθα ἕκαστος τῶν ὁπαδῶν της δύναται ἐλευθέρως νὰ ἀναπτύσῃ τὰς ἰδέας του χωρὶς νὰ φοβῆται, διότι προφυλάσσει καὶ σκέπει αὐτὸν ὁ μυστικισμὸς. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ μισαλλοδοξία, θὰ ὑπάρχῃ θέσις εἰς ἔταιρειαν, ἥτις ἀνακηρύττουσα, ἀσκοῦσα καὶ προστατεύουσα τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ κόσμῳ της, σκοπεῖ νὰ διδάσκῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς της. Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχωσι πάθη φυλετικὰ καὶ μίση τάξεων ἢ πολιτικῶν μερίδων, ἔφ' ὅσον θὰ ὑπάρχωσι ἄνθρωποι διαμφισβητοῦντες τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐγωιστικὸν συμφέρον, θὰ ὑφίσταται καὶ ἡ ἔταιρεία αὕτη, ἥτις χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ παρ' οὐδενὸς τὴν θυσίαν τῶν ἰδίων γνωμῶν, ἐπιβάλλει ἀπλῶς εἰς τὰ μέλη της νὰ καταλίπωσι πρὸ τῆς θύρας τοῦ τεμένους τὰς προλήψεις διὰ νὰ ζητήσωσιν ἄσυλον, ὅπερ ἐνώνει αὐτοὺς κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου. Ἴδου ὅποια εἶνε ἡ περὶ τῆς Ἐλ. Τεκτονικῆς ἔννοια τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου, ἥτις περιληπτικῶς ἐν τῇ ὁμίλῳ ταύτῃ ἐκτεθεῖσα θὰ διαλευκανθῇ καὶ θὰ ἐρμηνευθῇ ἀκριδέστερον εἰς ἑπομένους διαλέξεις».

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ ἑτησία Γενική Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ.᾽ Ανατ.᾽ τῆς Ἑλλάδος Συμβολικῶν Στοιῶν, συγκληθεῖσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν 29 παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Γ. Συνέλευσις ὑπῆρξε πολυπληθεστέρα ἢ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἰδρύσεως νέων Συμβολικῶν Στοιῶν καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐπεδείξαντο οἱ ἀντιπρόσωποι ἀθρόοι προσελθόντες.

Κατὰ τὰ κεκανονισμένα ὁ Μ.᾽ Γραμ.᾽ ἀδ.᾽ Ἰωάννης Μαργαρίτης, ἐπὶ ἑννέα ἤδη συνεχῆ ἔτη μετ' αὐταπαρνησίας φέρων τὰ βάρη εἰς τὰς εὐθύναις τῆς Μ.᾽ Γραμματείας, ἀνέγνωσε γλαφυράν, ὡς πάντοτε, ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ὃ δὲ Μ.᾽ Θησαυρ.᾽ ἀδ.᾽ Νικόλαος Νῶε ὑπέβαλεν οἰκονομικὴν Λογοδοσίαν τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους. Ἀμφότερα παρατίθενται κατωτέρω πρὸς γνῶσιν πάντων. Εἶτα κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς μυστικὴν διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἑνδεκαμελοῦς Συμβουλίου τῆς Μ.᾽ Ανατολῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὕφισταμένου τοιοῦτου, οὗτινος ἡ τριετής θητεία ἔληγε τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922, ὡς ἐπίσης πρὸς ἐκλογὴν τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ὁμοῦ τῆς διαλογῆς προέκυψεν ὅτι ἑννέα ἀνεδείχθησαν ἐπιτυχόντες κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὡς μέλη τοῦ Συμβουλίου, τρεῖς δὲ ἰσοψηφίσαντες, δι' ὃ ἔδει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχον ἤδη ἀπέλθει πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι, ἀνδλήθη εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ὀρισθεῖσαν διὰ τὴν 7 Ἰανουαρίου. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνεδρίαν, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης, ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὰ δύο ἐπίλοιπα μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἐψηφίσθησαν προταθεῖσαι τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν, ἀφορῶσαι εἰς αὐξήσεις τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων εἰσδοχῆς καὶ προαγωγῆς, τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν κλπ.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓ.: ΑΝΑΤ.:

Γὰ ἐκλεγέν ὑπὸ τῆς Γ.: Συνελεύσεως ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον προέβη κατὰ τὰ νενομισμένα εἰς τὴν κατανομὴν τῶν διαφόρων ἀξιωματίων καὶ διὰ κοινῆς ἁμοφωνίας καὶ τῶν ἑνδεκα μελῶν ἐξελέγησαν :

Μεγ.: Διδ.: Κωνσταντῖνος Ἀγγελόπουλος

Προσθ. Μ.: Διδ.: Μιλτιάδης Πουρῆς

Α' Μ.: Ἐποπτ.: Σπυρίδων Ἀραβαντινός

Β' Μ.: Ἐποπτ.: Σπυρίδων Νάγος

Μεγ.: Ρήτ.: Ἀντώνιος Μπουρνιάς

Μεγ.: Γραμ.: Ἀντώνιος Ἀδριανόπουλος

Μεγ.: Ἐθσαυρ.: Νικόλαος Νῶε

Μεγ.: Ἐλεον.: Δημήτριος Πανοῦτσος

Μεγ.: Δοκιμ.: Κωνσταντῖνος Κυριαζόπουλος

Μεγ.: Τελετ.: Νικόλαος Δασκαλάκης

Μ.: Ἀρχ.: Φρουρ.: Ἰωάννης Μαργαρίτης

Τὸ οὕτω καταρτισθὲν Συμβούλιον τῆς Μ.: Ἀνατ.: διηρέθη εἰς τὰ τέσσαρα εἰδικὰ τμήματα συγκροτηθέντα ὡς ἑξῆς: Διοικητικὸν—Νῶε, Κυριαζόπουλος, Νάγος. Δικαστικὸν—Νῶε, Μπουρνιάς, Δασκαλάκης. Οἰκονομικὸν—Νάγος. Ἐξωτερικῶν σχέσεων—Πουρῆς, Κυριαζόπουλος, Ἀραβαντινός.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ Μ.: ΑΝ.:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Φιλτ.: Ἀδ.: Ἀδ.:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ἑμετέραν κρίσιν καὶ ἔγκρισιν τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἐλλάδος προκύψαντα λογιστικὰ συμπεράσματα τοῦ διαρρέυσαντος χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1922, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

1. **Ἔσοδα.** Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὸ ἔτος 1922 ἀνήλθον, ὡς κατωτέρω ἀναλύω καὶ κατὰ τὰ οἰκεία γραμμάτια εἰσπράξεως εἰς δρ. 69,288.30. Εἰς ταῦτα δεόν νὰ προστεθῇ τὸ ὑπόλοιπον μετρητῶν Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1921 ἐκ δραχμῶν 29.422.65, ἧτοι σύνολον ἐσόδων δρ. 98.710.95.

2. **Ἐξοδα.** Τὰ πραγματοποιηθέντα ἐξοδα κατὰ τὸ ἔτος 1922, ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς ἀναλύω καὶ κατὰ τὰ οἰκεία χρηματικά ἐντάλματα ἀνήλθον εἰς δρ. 94.326.15.

Ἦτοι ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922 δραχμὰς 4.384.80.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

1. Ἔσοδον.

Μηνιαῖαι συνδρομαὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Στοῶν. Σκενδέρμπεης δρ. 3915, Πυθαγόρας 2817, Φοῖνιξ δρ. 1467, Θέμις δρ. 1296, Ἡσίοδος δρ. 1179, Προμηθεὺς δρ. 1032, ἧτοι δραχμαὶ . . . 11.706.—

Παράβολα Στοῶν. Ἀργοναῦται, Ἀρμονία, Δωδώνη, Κίμων, Μ. Ἀλέξανδρος ἀνὰ δρ. 700, Ἴσις δρ. 131.50, Τσιμισκῆς δρ. 200, Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανος δρ. 250 καὶ Ἴωνία δρ. 300, ἧτοι δρ. 1.381.50

Μύητρα Στοῶν. Ἴωνία δρ. 4325, Πυθαγόρας δρ. 2630, Σκενδέρμπεης δρ. 2497,50, Θέμις δρ. 1995, Φοῖνιξ (Ἀθηνῶν) δρ. 1919, Φίλιππος δρ. 1881,70, Δωδώνη δρ. 1683,30, Ἡσίοδος δρ. 1405, Μιαούλης δρ. 1000, Προμηθεὺς δρ. 875, Σίλων δρ. 756, Μέγας Ἀλέξανδρος δρ. 637,85, Τσιμισκῆς δρ. 403,35, Ἴσις δρ. 385,90, Φοῖνιξ (Θεσσαλονίκης) δρ. 170, Κίμων δρ. 141,55, Ἀργοναῦται δρ. 33,35, ἐν ἔλφ . . . δρ. 22.739,50

Δωρεαὶ πρὸς τὸν Μέγαν Διδάσκαλον δρ. 1.500.—
Ἐνοίκιον Ὑπάτου Συμβουλίου δρ. 1.125.—
Διαβατήρια κλπ. δρ. 1.031.—
Ἀντίτιμον πωλήσεως 408 Συνταγμ. καὶ Κανονισμῶν δρ. 4.080.—
Προῖόν τοκομεριδίων δρ. 969,30
Εἰσπράξεις ἐντευκτηρίου δρ. 24.756.—

Ἐν ἔλφ δραχμὰς 69.288.30

2. Ἐξοδα

Ἐνοίκιον μέχρι 31 Αὐγούστου 1922	δρ. 6,468.—
Μισθοὶ προσωπικοῦ	» 6.693.—
Γενικά ἐξοδα	» 8.767.—
Ἀπρόοπτα	» 367.—
Φωτισμὸς μέχρι 30 Νοεμβρίου	» 8.803.15
Θέρμανσις	» 1.688.25
Ἐντευκτήριον (ἀνακαλνισις)	» 19,539.75
Ἐκτύπωσις 1010 βιβλίων Συντάγματος	» 4.000.—
Ἀγορὰ 380 Ὁμολογιῶν Δανείου 1.600.000.000	» 38.000.—
	Ἐν ἑλφ δραχμαὶ 94.326.15

Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆ 31 Δεκεμβρίου 1922

A' Ἐνεργητικόν.—1. Χρεώγραφα:

126 ὁμολογιαὶ τῶν 30 ἑκατομμυρίων λαχειοφόρου δανείου	
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	δρ. 13.891.50
Ἐν ἔντοκον Γραμμάτιον σειρᾶς Β'	» 6.000.—
10 ὁμολογιαὶ δανείου τῶν 300 ἑκατομμυρίων	» 1.950.—
36 ὁμολογιαὶ τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου Ἀμόνης	» 2.880.—
Ἐν ἔντοκον Γραμμάτιον σειρᾶς Β'	» 10.000.—
Μία ὁμολογιαὶ Ἡνωποιημένου δανείου	» 100.—
380 ὁμολογιαὶ δανείου 1.600.000.000	» 38.000.—
2. Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922	» 4.384.80
	Ἐν ἑλφ δραχμαὶ δρ. 77.206.30

B' Παθητικόν.

Ἀρχικὸν κεφάλαιον εἰς Χρεώγραφα	δρ. 34.821.50
Ἐπόλοιπον εἰς νέον	» 42.384.80
	Ἐν ἑλφ δρ. 77.206.30

Ἀνάλυσις ὑπολοίπου 31 Δεκεμβρίου 1922

Τὸ ἀνωτέρω ἀναγραφόμενον ποσὸν τῶν δρ. 42.384.80, ὅπερ παρουσιάζει τὸ εἰς νέον ὑπόλοιπον παριστᾷ τὴν ἐξῆς κατάστασιν ἀναλυομένην

1. Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922 δρ. 4.384.80	
2. Ἄξια 380 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 1.600.000.000	» 38.000.—
	42.384.80

Συμπέρασμα

Συγκρίνοντας την οικονομική κατάστασιν τοῦ ἔτους 1922 πρὸς τὴν τοῦ ἔτους 1921 συμπεραίνομεν ὅτι αὕτη ἠδξήθη κατὰ δρ. 12.962.15.

Ἔτος 1922. Ἀξία Χρεωγράφων δρ. 72.821.50 καὶ με-
τρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ δρ. 4.384.80, ἴτοι δρ. 77.206.30

Ἔτος 1921. Ἀξία Χρεωγράφων δρ. 34.821.50 καὶ με-
τρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ δρ. 29.422.65 ἴτοι δρ. 64.244.15

Διάφορα δρ. 12.962.15

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν τῇ 28 Δεκεμβρίου 1922

Ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ Ν. Νῶε

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου — 31 Δεκεμβρίου 1923

Ἔσοδα		Ἔξοδα	
Μηνιαῖαι Συνδρομαὶ	Δρ. 25.000	Ἐν ἀπὸ 1 Σηβρίου 1922	δρ. 19.414
Παράβολα	» 3.000	Μισθοὶ	» 10.000
Μύητρα	» 40.000	Γενικὰ Ἔξοδα	» 10.000
Ἐνοίκιον Ὑπάτου	» 1.500	Ἀπρόοπτα	» 1.000
Διαδατήρια	» 1.500	Φωτισμὸς	» 12.000
Συν)των Κανονισμῶν	» 3.000	Θέρμανσις	» 3.000
Τοκομεριδια	» 3.000	Ἐκτύπωσις διπλωμάτων	» 6.000
Ἐντευκτήριον	» 20.000	Ἐντευκτήριον	» 10.000
Ἐν ἔλφ δραχμᾶς	97.000	Ἐν ἔλφ δραχμᾶς	71.414
		Ἐπισκοπὴ Ναοῦ	10.000

Ἐν Ἀνατολ. Ἀθηνῶν τῇ 1 Ἰανουαρίου 1923

Ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ Γ. Ν. Νῶε

.....

Πρόσφυξ, ἔμπορος ἀποικιακῶν ἐν Σμύρνῃ ἀπὸ δεκαπενταετίας, ἔχων ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ πολλὴν φιλεργίαν, ὁμιλῶν ἐκ τῆν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ζητεῖ οἰανδήποτε θέσιν ἢ ἐργασίαν τινὰ γραφικὴν. Παρακαλεῖται πᾶς ὁ δυνάμενος νὰ ὑποδείξῃ θέσιν κατάλληλον νὰ παράσχῃ πληροφορίας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Πυλῆγορου».

ΝΕΑ ΣΤΟΑ «BYZANTION»

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον λήξαντος ἔτους ἰδρύθη ὑπὸ ἐκλεκτῆς ομάδος ἀρχαίων Τεκτόνων προερχομένων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νέα Στοὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βυζάντιον» καὶ ὑπ' ἀριθμίν...

Μετὰ τὴν νόμιμον ἔγκρισιν ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι καθ' ἃς ἐξελέγησαν ἀξιωματικοὶ οἱ ἐπόμενοι Σεβ.: Ἀνδρέας Ἀντύπας, Α' Ἐπ.: Ἰ. Βεγαλίδης Β' Ἐπ.: Κ. Ταμπούρας, Ρήτ.: Γ. Φωτιάδης, Γραμ.: Π. Ζερβὸς Ταμ.: Ἀθ. Καλαντζῆς, Ἐλεον.: Β. Κουρεμένος, Δοκιμ.: Ἀν. Κωνσταντινίδης, Τελ.: Κ. Παξιμαδάς καὶ Στεγ.: Ν. Αἰγείδης.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν Ἀξιωμ.: ἐγένετο πανηγυρικῆ, παρέστησαν δὲ πλείστοι ἐπιφανεῖς Τεκτ.: ὡς ἐπισκέπται καὶ ἰδίᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Σ.: Στοῶν.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐγκατάστασιν καὶ δρκωμοσίαν τῶν Ἀξιωμ.: ὁ Ἀδ.: Σεβ.: ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι παρατιθέμενον Λόγον, μεστὸν Τεκτονικῆς καὶ πατριωτικῆς ἐμπνεύσεως, προκαλέσαντα γενικὴν ἐπευφημίαν. Ἐἶτα δὲ ἀλληλοδιαδόχως προσεφώνησαν εἰκότως ὅσον εὐγλώττως πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Στοῶν, ὁ Μεγ.: Λιδ.: καὶ ὁ Ὑπ.: Μ.: Ταξ.:

Αἱ γινόμεναι συγχαρητήριοι προσφωνήσεις καὶ ἰδιαιτάτα ἢ προσφώνησις τοῦ Μεγ.: Δικ.: Κ. Ἀγγελοπούλου, ἐξάρατος τὴν ἐφεξῆς ἀποστολὴν τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ἐν ἀ·αφορᾷ πρὸς τὰς ἐθνικὰς περιστάσεις καὶ περιπετείας καὶ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, θ' ἀπετέλουν εὐάρεστον καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα.

Λυπούμεθα διότι ἀπαγγελεῖσθαι ἐκ τοῦ προχείρου δὲν ἐτηρήθησαν στενογραφικῶς ἐξ οὗ καὶ ἀπεκλείετο ἡ ἀναγραφὴ τοῦ γνησίου κειμένου. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ τοῦτο διὰ τινος ἔστω τῶν γενομένων προσφωνήσεων δυνατὸν νὰ ἀφιερωθῶσιν ὀλίγαι σελίδες πρὸς δημοσίευσιν τῶν μᾶλλον διδακτικῶν καὶ ἐπικαίρων κριθοσμένων εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος.

Ἐν τῇ ἐλλείψει τῶν ἄλλων προσφωνήσεων καὶ κατ' ἀξίωσιν τοῦ ἀδ.: Σεβ.: τῆς Στοᾶς «Πυθαγόρας» παραθέτομεν κάτωθι τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωπήσαντος ταύτην ὁδ.: Ἀλεξ. Π. Ἀλεξανδροπούλου γενομένην προσφώνην συνοψίζουσιν ἴσως τὰς ἐπικρατησάσας ἐμνεύσεις.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ.: Α. ΑΝΤΥΠΑ

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν καὶ ἐνώπιον τόσων φίλ.: ἀδελ.: ἐπισκεπτῶν ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ὑμᾶς τοὺς φιλότατους ἀδελφοὺς τῆς Σ.: Στ.: «Βυζάντιον» διὰ τὴν εὐμενῆ σας ψῆφον καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀναλαμβάνω τὴν σφύραν τοῦ Σεβ.: τὴν ὅποίαν μοὶ ἐμπιστεύεσθε καὶ τὴν ὅποίαν ὑπόσχομαι νὰ χρησιμοποιήσω ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Ταγ.: καὶ τῆς Σεπ.: ταύτης Στ.: ἰδιαιτέρως.

Ἡ εὐλικρινὴς ἀδ.: ἀγάπη καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις ἅτινα ἐπὶ τόσα ἔτη μᾶς ἐνώνουσιν εἰς τὴν κοινὴν τεκτ.: προσπάθειαν θὰ καταστήσωσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὸ ἔργον μου εὐχερές. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διὰ τοῦ ζήλου, καὶ διὰ τοῦ ἀδιαπτώτου ὑπὲρ τῆς ὥραίας τοῦ τεκτονισμοῦ ἰδέας ἐνθουσιασμοῦ, οἱ νέοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀρτισυστάτου τούτου ἐργαστηρίου θὰ βοηθήσωσιν, ὅλαις δυνάμεσι καὶ μεθ' ὅλης τῆς τεκτονικῆς πείρας καὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν προσόντων, ὅπως ἐξακολουθήσωμεν μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς τὴν λάξευσιν τοῦ ἀκατεργάστου λίθου. Θὰ βοηθήσωμεν ἐν πλήρει συνειδήσει τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἐπιδικομένην καὶ φεῖ! πόρρω εἰσέτι ἀπέχουσαν ἀνοικοδόμησιν ἀληθοῦς καὶ μονίμου ναοῦ εἰς τὴν ἀρετὴν.

Θὰ ἐργασθῶμεν τοῦ λοιποῦ φιδ.: ἀδ.: εἰς τὴν νέαν ταύτην Κοιλάδα εἰς ἣν μᾶς ἔρριψεν ἡ ἀγρία ἐθνικὴ λαίλαψ ὡς φύλλα ἀνεμοδαρμένα τοῦ χειμῶνος ἀποσποσθέντα ἀποτόμως ἀπὸ τὸ δένδρον τῆς φιλτ.: «Ἀρμονίας». Κατεφύγομεν ἐδῶ καὶ συνεπιεῖς πρὸς τοὺς τεκτον.: ἡμῶν ὄρκους συνεπήξαμεν τὸ «Βυζάντιον» ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφεὴ σκιάν τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ὡς μήτηρ φιλόστοργος μᾶς ἐνεκολπώθη καὶ μᾶς περιέθαλψε. Δὲν ἔχομεν εἰσέτι ἔργα νὰ παρουσιάσωμεν διότι μόλις κατηρτίσθημεν· ἀλλὰ διαβεβαιουμέν τὴν σεπτὴν ταύτην ὁμήγουριν ὅτι ἐννοοῦμεν νὰ σταδιοδρομήσωμεν βαίνοντες ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς «Ἀρμονίας» ἐξ ἧς ἀπορρέομεν καὶ βασιζόμενοι ἀείποτε ἐπὶ τοῦ τεκτον.: τρίποδος τοῦτέστι τῆς Ἐλευθερίας τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Ἀδελφοσύνης. Ἐλεύθεροι τὴν σκέψιν, τὴν βούλησιν καὶ τὸν λόγον, ἰσχυροὶ τὴν χαρακτῆρα καὶ ἐνθουσιασμένοι πάντοτε εἴτε εἰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν αὐτῶν σχέσεις, εἴτε εἰς τὰς μετὰ τῶν βεβήλων ὅτε ἐσμέν ἐλεύθεροι τέκτονες, ἐργαζόμενοι τὸ δίκαιον καὶ γεινόμενοι παράδειγμα φιλεργίας, ἀξιοπρεπείας καὶ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ.

Φίλ.: ἀδ.: ἀδ.: τῆς Στοᾶς «Βυζάντιον»! οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιδο-

λίαν, ὅτι τακτικῶς θέλετε κοσμεῖ τὰς στήλας τοῦ ἐργαστηρίου καὶ ὅτι διὰ τῶν ὀρθῶν σας σκέψεων θὰ συντελήτε πάντες εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ καθαρῶς τεκτ.: ἔργου ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καὶ ἀνοχῆς, ὡς ἐμπρέπει εἰς ἀληθεῖς τέκτονας μετὰ περισκέψεως δὲ καὶ στενοῦ ἐλέγχου ἐργαζόμενοι διὰ τὴν πύκνωσιν τῶν στηλῶν ἡμῶν, καθ' ὅσον γνωρίζετε πλέον, ὅτι ὁ τεκτονισμὸς δὲν εἶνε διὰ τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ διὰ τοὺς ὀλίγους καὶ ἐκλεκτοὺς.

ᾠνομάσαμεν τὴν Στ.: ἡμῶν μὲ τὸ συγκινητικὸν ὄνομα «Βυζάντιον» ὅχι μόνον διὰ τὰ ἔχωμεν διαρκῶς εἰς τὸν νοῦν τὴν προέλευσιν ἡμῶν, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὰ μὴ λησμονῶμεν παρ' ὅλα τὰ γενόμενα καὶ παρ' ὅλας τὰς συμφορὰς τῆς φιλότατης Πατρίδος τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν προσήλωσιν παντὸς Ἑλληνοῦ. Διότι, μέχρις ὅτου ἡ ἀνθρωπότης φθάσῃ εἰς τὴν ὕψηλὴν ἀντίληψιν ὅτι πάντες ἐσμὲν ἀδελφοί, ἴσοι ἀπέναντι ἀλλήλων, ἄνευ διακρίσεως τόπου ἔθνισμοῦ, φυλῆς καταγωγῆς κοινωνικῆς τάξεως, μέχρις ὅτου οἱ ἄνθρωποι ἀντιληφθῶσιν ὀριστικῶς καὶ τελείως ὅτι μία εἶνε ἡ Πατρίς μας ἡ κοινὴ μήτηρ ὄλων ἡ Γῆ, ἣτις τρέφει πάντας καὶ ἀποθνήσκονκας μᾶς ἐγκολποῦται, μέχρις ὅτου δηλ. ὁ παγκόσμιος Ἐλευθεροτεκτονισμὸς θριαμβεύσῃ ἐπιτυχῶν τῶν τελικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ἡ ἔννοια τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος θὰ ὑφέσταται. Πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τῶν Ἑλλήνων τεκτόνων τὴν ψυχὴν ἡ λέξις «Πατρίς» θὰ δονήσῃ ἀείποτε τὰ γλυκύτερα καὶ ἱερώτερα τῶν συναισθημάτων. Διότι τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητοῦμεν διὰ τὰς μυριάδας τῶν ὁμαιμόνων ἡμῶν τῶν καταδυναστευομένων ἀπ' αἰῶνων. Ποῖον δὲ ὄνομα συγκεφαλαιοῖ τὴν ἔννοιαν ταύτην καλλίτερον καὶ πληρέστερον ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν Βυζάντιον; Ἐπομένως μεθ' ὄλων τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τεκτόνων καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῶν ἀπείρω; περισσότερον ἡμῶν δοκιμασθέντων φιλ.: αδ.: τῆς περικαλλοῦς Ἰωνίας θὰ τηρήσωμεν ἄσβεστον τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ δαμασθῇ ἐν τέλει ὁ ἐχθρὸς τοῦ φωτὸς καὶ ἄσβεστον τὴν προσπάθειαν τῆς ἀποδόσεως ἐλευθέρας ἐστίας εἰς τοὺς ἐκριζωθέντας ἀδελφοὺς ἡμῶν.

Φιλ.: ἀδελφοί! ὅσον καὶ ἂν φαίνωνται τυπικαὶ αἱ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν τεκτ.: ἀρχῶν ἐτήσιαι αὐταὶ τελεταὶ ἐν τούτοις ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἑναστρὸν οὐρανὸν συγκέντρωσις πολλῶν ἀδελφῶν, ἀντιπροσώπων διαφόρων Στοιῶν, ἀποδεικνύει πόσον ἕμοιος εἶνε ὁ σκοπὸς ὄλων τῶν Ἑλ.: Τεκτ.: πόσον ὁμοιόμορφος ἡ ἀνθρωπιστικὴ ἡμῶν ἐργασία καὶ πόσον ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ ἡμῶν στενὴ. Διὰ τὰς ἀρτισυστάτους δὲ Στοιᾶς μία τραγὴ ἔνδειξις καὶ παρήγορος ἐνθάρρυνσις ὅτι εὐρίσκονται

μεταξὺ ἀδελφῶν ἐτοίμων πρὸς πᾶσαν θυσίαν καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρωγὴν, ἄφοσ μίᾳ καὶ ἡ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀθάνατος τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἰδέα ἣτις μᾶς ἐνώνει καὶ μᾶς ἐμπνέει. Μόλις ἐπομένως αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ καὶ τῆς Σ.·. Στ.·. «Βυζάντιον» ἀπάσης πρὸς τοὺς φίλ.·. ἀδ.·. ἐπισκέπτας, ἰδίᾳ πρὸς τοὺς κοσμοβίτας τὴν ἀνατολήν καὶ ἰδιαίτατα πρὸς τὸν Μ.·. Ὑπ.·. Ταξιάρχην καὶ τὸν Μέγ.·. Διδάσκαλον. Καὶ λέγω μόλις, διότι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη καὶ ἀρωγὴ αὐτῶν εἶνε ἐν καθήκον καὶ τοιαύτην ἀντίληψιν ἐπεθύμουν νὰ ἔχωσι περὶ τοῦ πράγματος πάντες οἱ Ἑλ.·. τέκτονες, ὅχι μόνον ἐν ὄσῳ φέρουσι τὸ περίζωμα, ἀλλὰ καὶ ἔξω τοῦ Ναοῦ. Καλῶ μόνον τοὺς ἀδ.·. τῆς Σ.·. Στ.·. «Βυζάντιον» ὅπως φέρωμεν ὑπὲρ ὄλων ἐν γένει τῶν τιμησάντων ἡμᾶς ἀδ.·. ἐπισκεπτῶν τριπλῆν χαρμόσουνον χειροκρουσίαν εὐχόμενοι εἰς πάσας τὰς ἀδ.·. Στ.·. εὐημερίαν καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ τεκτονικοῦ αὐτῶν σκοποῦ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ Σ.·. Στ.·. «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ»

Φιλτ.·. Ἀδ.·. Σεβ.·.

«Ἡ ἄρχαιότερα τὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μ.·. Ἀν.·. τῆς Ἑλλάδος λειτουργουσῶν Στ.·. ἔγνω νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἐμέ, ὡς τὸν ἀρχαιότερον τῶν Διδ.·. ἅμα δὲ τῶν πρῶην Σεβ.·. αὐτῆς, μετὰ τὸν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἐπίτιμον τοιοῦτον καὶ ἐπίτιμον Ὑπ.·. Ταξ.·. Ἐμμανουὴλ Γαλάνην, ὅπως διαβιβάσω εἰλικρινεῖς καὶ ἐνθέρμους εὐχὰς πρὸς τὴν νέαν ταύτην ἀδελφὴν Στοᾶν καὶ τοὺς ἐγκαθισταμένους ὡς Ἀξιωμ.·. περιπύστους Ἀδελφούς καὶ πρὸ πάντων ὅπως διερμηνεύσω τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμόν, ὃν προεκάλεσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Πυθαγορίων τὸ γλυκὺ ὄνομα τὸ ἐπιστέφον πατριωτικὰς κορυφὰς ἰδρυσάσας τὴν Σ.·. ταύτην Στοᾶν. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ οὐδέποτε θὰ παύσῃ οἰστροηλατουμένη ἐκ τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ σκιρτῶσα περιπαθῶς ἐκ πάσης σεμνῆς ἀπηχίσεως προερχομένης ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ἐπάλξεων, ἃς περιλάμπρως ἐπορφύρωσε τὸ αἷμα τῶν τελευταίων πολεμιστῶν τοῦ Βυζαντίου τῶν σὺν τῷ Ἀυτοκράτορι Κωνσταντίνῳ ἐνδόξως πεσόντων. Ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, παρὰ πᾶσαν, παρεμπίπτουσαν ἀλλὰ παροδικὴν συμφορὰν, οὐδέποτε θὰ παύσῃ ἀντλοῦσα νέον σθένος ἀκατάβλητον ἐκ τῆς λάμψεως τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων, κἂν ἔστω μυχτηριζομένων ὑπὸ ἐμφανῶν ἢ ὑποῦλων ἐχθρῶν, κἂν ἔστω ἐνίοτε σκιαζόμενων ἐξ ὀμίχλης συμπυκνουμένης ἕνεκα ἐπικαταράτων ἐθνικῶν ἐλαττωμάτων, ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀμαυρωσάντων περιδόξους σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ

*Εθνους. Ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, μεστὴ πάντοτε ἐλπίδων, θὰ ἀτενίζῃ μετ' ἀγαλλιᾶσεως πρὸς πάντα κρῖνον ἐνωτικὸν τῶν δύο μεγάλων Ἐθνικῶν Ἀκροπόλεων καὶ τοιοῦτος ἠθικὸς κρῖκος εὐχομαι νὰ ἀποβῇ τὸ σεμνὸν τοῦτο σκίνωμα, ἐνθουσιῶδες ἐκ πατριωτισμοῦ ἀνακουκωμένου ἀπὸ τῶν κυμάτων τοῦ Βοσπόρου καὶ φωτεινὸν ἐκ τεκτονικῆς αἰθρίας ὑπὸ τὸν αἴθριον μάλιστα Ἀττικὸν οὐρανόν».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεδρίας ἐπηκολούθησεν Ἀγάπη, παρατεθείσης μεγαλοπρεποῦς τραπέζης εἰς τὸν ἄνω ὄροφον τοῦ μεγάρου, παρασχούσα ἀφορμὴν ἵνα ὑπὸ τύπον προπόσεων διαδηλωθῶσι τὰ πλημμυροῦντα τὰς ψυχὰς τῶν ἐπισκεπτῶν αἰσθήματα στοργῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐκ Βυζαντίου Ἀδελφοὺς καὶ ἵνα διαμειφθῶσιν ἰδέαι περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης ἐν ἀδελφικῇ συμπνοῇ πνευματικῆς ἐπικοινωνίας τῶν Ἑλλήνων Τεκτόνων πρὸς κοινὴν καὶ ἐνιαίαν κατεύθυνσιν ὑψηλῶν ἀντιλήψεων καὶ ἐλευθεροτεκτονικῆς ἐνεργείας ὑπὸ ρυθμὸν καὶ τόνον ὑποδηλωθέντα εὐγλώττως διὰ σοφῶν ῥήσεων διαφόρων ρητόρων τοῦ δείπνου καὶ ἰδέαι τοῦ Μ. Διδ. Κ. Ἀγγελοπούλου καὶ τοῦ Σεβ. τῆς Στοᾶς Βυζάντιον κ. Ἀνδρέου Ἀντύπα, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ συμπράξεως ἐν ὀνόματι τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσιν περιληφμένης ἀπροσώπου Πατρίδος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἀγγλία.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ὠνομάσθη Πρῶτος Μέγας ἐπίπτης (Senior Great Warden) ἐν Albert-Hall, παρουσίᾳ 9000 τεκτόνων· τὸ τεκτονικὸν τοῦτο γεγονός διήγειρε τοιοῦτον ἐνδιαφέρον, ὥστε αἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὴν μεγίστην δυνατὴν χωρητικότητα τῆς γιγαντιαίας αἰθούσης. Ὁ δούξ τοῦ Κορνῶουτ προήδρευσεν ὡς Μεγ. Διδάσκαλος. Παρέστη δὲ καὶ ἕτερον μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὁ δούξ τῆς Ὑόρκης, σεβάσμιος τῆς Στοᾶς «Τὸ Ναυτικόν».

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ἀνεγράφησαν ὑπὸ Ἀγγλικῶν περιοδικῶν πλεῖστοι λεπτομέρειαι περὶ τῶν πρώτων γενομένων μυσέων Μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Οὕτως, ὁ πρῶτος γενόμενος τέκτων πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ὑπῆρξεν ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου II, μνηθεὶς ἐν ἔτει 1737. Οἱ δοῦκες τοῦ Ὑόρκ καὶ τοῦ Γκλότσεστερ ἐμυθήθησαν τῇ 1766, ὁ δὲ δούξ τοῦ Κούμπερλανδ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Γαλλία.—Ἐκ τοῦ Ἑλβετικοῦ τεκτ.: περιοδικοῦ «Ἀλπίνα» παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα: «Ἐκ καλῆς πηγῆς πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Γαλλίας σκοπεύει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀφύπνισιν τῆς Στ.: Γκαίτε ἐν Ἀν. Παρισίων, ἣτις προπολεμικῶς εἰργάζετο εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν. Μέλη τινὰ τῆς Στοᾶς ταύτης ἐπέστρεψαν ἤδη εἰς Παρισίους, καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπόμενα θέλει ἐπιτραπῆ μετ' ὀλίγον νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς δράσεώς των».

Εἶνε πράγματι τεκτονικόν, ἐὰν εἰς τὴν ἀφύπνισθεῖσαν Στοᾶν Γκαίτε ἐπιτραπῆ νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν μητρικὴν αὐτῆς γλῶσσαν, ἀλλὰ θὰ ἦτο τεκτονικώτερον ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐπροστατεύετο καὶ ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ἀνοχὴ δὲν περιέπιπτον εἰς ἀφάνειαν.

Βουλγαρία.—Ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Βουλγαρίας ἐκδίδει τεκτ.: περιοδικὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ivoboden zida». Εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τούτου ἀναγινώσκομεν τοὺς σκοποὺς τῆς νέας ταύτης Μεγ.: Στ.: Αὕτη σκοπεῖ νὰ διαπαιδαγωγῆσῃ τὰ μέλη αὐτῆς εἰς τὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, νὰ καθοδηγῆ αὐτὰ καὶ νὰ καταστήσῃ ἀληθεῖς μύστας τῆς ἐλευθεροτεκτ.: ἰδεολογίας. Ὁ Βουλγαρικὸς τεκτ.: παρὰδέχεται τοὺς θεμελιώδεις καὶ διεθνῶς παραδεδεγμένους κανόνας τοῦ παγκοσμίου Τεκτ.: καὶ ἐργάζεται ὑπὸ τὸ Σικωτικὸν δόγμα.

Ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Βουλγαρίας ἰδρύθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1918, δηλαδὴ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Σόφίαν, παρισταμένων πολλῶν Γάλλων ἀξιωματικῶν καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Γαλλίας, ἀντεπροσωπεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ Ἑλβετοῦ ἀδ.: Quartier-la-Tente εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον τῆς Γενεύης. Ἐνεκα δὲ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἀδ.: προσέφερεν εἰς τὸν βουλγαρικὸν τεκτ.: ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμον μέλος αὐτοῦ.

Ἀυστρία.—Εὐθὺς μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἀψβούργων καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς δημοκρατίας ἐν τῇ Γερμανικῇ Αὐστρίᾳ ἰδρύθη ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν τεκτόνων ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Βιέννης, ἔχουσα τὸ 1920 14 Στοᾶς ἀριθμούσας 1010 μέλη, καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ πασῶν τῶν Τεκτ.: Δυνάμεων τῶν λατινικῶν χωρῶν καὶ τῶν Βαλκανίων. Οἱ τέκτονες τῆς Αὐστρίας τέλος πάντων ἠδυνήθησαν ν' ἀποκτήσωσι ναόν, ὑπὸ τὸν ὄριον νὰ στεγασθῶσιν, ἐνῶ πρότερον ἠναγκάζοντο νὰ μεταβαί-

νωσιν εἰς τὸ Οὐγγρικὸν ἔδαφος διὰ τὰ ἐργασθῶσιν ἐν Στοᾶ. Ὡς γνω-
στὸν, κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ὁ Τεκτονισμὸς εἶχεν ἐν Αὐστρίᾳ ἀναπτύ-
ξει μεγίστην δραστηριότητα καὶ ἐξάπλωσιν. Ἐν Βιέννῃ δὲ ἐκαλλιερ-
γήθη τὸ τεκτονικὸν δόγμα τῶν μωψίδων.

Πολωνία.—Ἐν Βαρσοβίᾳ ἐγκατεστάθη ἡ ἰδρυθεῖσα νέα Μεγάλη
Στοὰ τῆς Πολωνίας, ἥτις ἀποβαίνει κέντρον δραστηρίας τεκτονικῆς
κινήσεως. Αἱ τρεῖς τῶν γειτονικῶν κρατῶν Μεγάλαι Στοαὶ—Βιέννης,
Βουλγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας—ἰσθεωρήθησαν ὡς ἐγγυήτριαι τῆς
εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὁ τεκτονισμὸς εἰσῆχθη ἐν Πολωνίᾳ ἐν ἔτει 1736 ὑπὸ τῆς Μεγά-
λης Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας. Πλὴν οὐαὶ αἱ Στοαὶ ἐκλείσθησαν τρία ἔτη
βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Αὐγούστου τοῦ 2ου, ὅστις ἐξηναγκάσθη
εἰς τοῦτο, ἕνεκα τῆς παππικῆς βούλας Κλήμεντος τοῦ XII, τῆς κατα-
δικαζούσης τὸν Τεκτονισμὸν. Ἀφυπνίσθη δὲ πάλιν ἐν Πολωνίᾳ κατὰ
τὰ ἔτη 1742 καὶ 1709 καὶ ἐσχηματίσθη Μεγ. Στοά, ἀναγνωρισθεῖσα
ὑπὸ τῆς Μεγ. Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀριθμοῦσα τῷ 1823 ὑπὸ τὴν
αἰγίδα αὐτῆς 40 Στοάς.

Μετὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Πολωνίας ἐν μὲν τῇ Γερμανικῇ Πολωνίᾳ
αἱ ὑπάρχουσαι Στοαὶ ἐξηκολούθησαν ἐργαζόμεναι ὑπὸ γερμανικᾶς με-
γάλας Στοᾶς καὶ κυρίως ὑπὸ τὴν Μεγάλῃν τοπικὴν Στοὰν (Grosse
Landesloge) τοῦ Βερολίνου. Ἐν δὲ τῇ Ρωσικῇ Πολωνίᾳ ἰδρύθη ἡ
Μεγ. ἐθνικὴ Ἀνατολὴ τοῦ Δουκάτου τῆς Βαρσοβίας τῷ 1810, ἥτις
καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐν Ρωσίᾳ τεκτονικαὶ Στοαὶ ἐκλείσθησαν
τῷ 1822 ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ I, ὡς ὑποθάλλουσαι
τὴν δημοκρατικὴν κίνησιν, ἥτις ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης τότε εἶχεν
ἐγερθῆ. Ἐκτοτε τὰ τεκτ. μυστήρια ἐσίγησαν ἐν Πολωνίᾳ, ἀναλα-
βόντα ἤδη τὴν παλαιὰν αὐτῶν δρᾶσιν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσα ἐθνικὴν
χειραφέτησιν τῆς χώρας.

Γερμανία.—Ἡ ἔνωσις τῶν Μεγ. Στοᾶς τῆς Γερμανίας διελύθη.
Κυρία ἀφορμὴ τῆς διαλύσεως εἶνε ὅτι αἱ μὴ χριστιανικαὶ Στοαὶ, ἰδίᾳ
τῆς Νοτίου Γερμανίας, ἀπεράσισαν τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐθνικιστικοῦ
προγράμματος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς τρεῖς Μεγ. Στοᾶς τῆς Πρωσ-

σίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιμένουσι ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς καὶ ἐθνικῆς βάσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἰταλία.— Νέαι πάλιν ἀλλὰ σοβαρώταται διενέξεις ἀνεφάνησαν μετὰ τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Ὑπ. Συμβ. τοῦ 33ου. Αἱ διενέξεις αὗται ἀτυχῶς ἐφθασαν καὶ μέχρι τῶν στηλῶν τοῦ ἡμερησίου Τύπου.

Λουξεμβούργον.— Πρὸ μικροῦ ἀπεβίωσεν ὁ Κρατ. Ὑπ. Ταξ. τοῦ Ὑπ. Συμβ. τοῦ 33ο τοῦ Λουξεμβούργου ὁ ἀδ. J. Jung. Ἡ κηδεύα αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη παρισταμένων πολλῶν ἀδ. ἀδ. καὶ ἀντιπροσώπων τῶν γειτονικῶν τεκτ. Δυνάμεων.

Ἀμερική.— Διακόσαι χιλιάδες ἀνθρώπων παρέστησαν ἐν τῇ πόλει Détroit (Michigan) εἰς τὴν τελετὴν τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τοῦ νέου τεκτονικοῦ μεγάρου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνην 25 ἑκατομμύρια γαλλικῶν φράγκων. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν παρισταμένων ἀμοτελεῖ τὸ μεγαλύτερον πλῆθος, ὅπερ παρέστη ποτὲ εἰς τοιοῦτην τελετὴν. Αἱ ἐγχώριοι ἐφημερίδες τῆς πόλεως ἀνεγνώρισαν τὴν σοβαρότητα τοῦ γεγονότος τούτου καὶ ἀφιέρωσαν πολλὰς στήλας πρὸς περιγραφὴν τῆς τελετῆς. Πλέον τῶν 40.000 τεκτόνων μετέβησαν ἐν παρατάξει μέχρι τῆς θέσεως τῆς τελετῆς. Εἰδικὸν τυπικὸν μεγάλης ἐντυπώσεως καὶ ἐπισημότητος, στηριζόμενον εἰς ἀρχαῖα ἔθιμα καὶ τεκτονικὰς παραδόσεις ἐφηρμόσθη διὰ τὴν τελετὴν, πρὸ τοῦ τεραστίου ἀκροατηρίου.

ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἡ ἀλληλεγγύη εὐλικρινὴς καὶ ἔνθερος μεταξὺ πάντων τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων ὁλοκλήρου τῆς Ἰφηλίου ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον ἔρον τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς, ἀναγκάως παρομαρτοῦντα μετὰ τοὺς κυρίους καὶ πρωτεύοντας ἔρους τῆς αὐτοβελτιώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος ἐκάστου καὶ τῆς ἁρμονικῆς πάντων προσπαθείας ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ τελειοποιήσεως τῶν ἀνθρωπίνων Κοινωνιῶν πρὸς κοινὴν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν προαγωγὴν συμπάσης τῆς Ἀνθρωπότητος. Διότι ἡ μεταξὺ τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων ἀποδεδεγμένη καὶ ὑποχρεωτικὴ Ἀλληλεγγύη ἀποτελεῖ προπαιδεῖαν καὶ ἀσκήσιν πρὸς καλλιέργειαν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς ἐν γένει κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, περὶ τῆς ἐπιφυλάσσεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐν καιρῷ ὁ «Πυθαγόρας».

Ἡ ἀλλὰ βάσις καὶ θέμελλον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἦν σήμερον ἐπιβάλλει καὶ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον ἐπιτακτικώτερον ἢ ἐν παρελθόντι, ἔστω ἡ εὐρυτέρα ὡς ἔνεστι ἐφαρμογὴ τῆς Τεκτονικῆς ἀλληλεγγύης, ἦν ἐπιτάσσει σήμερον, εἴπερ ποτε, ἡ παρ' ἡμῖν παρουσία Ἀδελφῶν, ἀξιουμένων τοῦ τιμητικοῦ ὅσον μαρτυρικοῦ τίτλου «Πρόσφυγος».

Ἡ ἀπλή συγκυρία τῆς προσωπικῆς ἐντεύξεως μεταξὺ ἀδελφῶν δεομένων ἠθικῆς ἀρωγῆς πρὸς ἀνεύρεσιν ἀναλόγου ἐργασίας ἢ διεκπεραιώσιν πάσης ὑποθέσεως ἀπαιτούσης εἰδικὴν γνῶσιν καὶ ἐμπειρίαν καὶ τῶν δυναμένων νὰ παράσχωσι κατὰ καθῆκον ἀδελφικὸν σχετικὴν συνεπικουρίαν δὲν ἐξαρκεῖ συνήθως, διότι καταστὰ ζήτημα τυχαίας συμπτώσεως. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται μεσάζων ὄργανον μεταξὺ τῶν ἐχόντων οἰανδήποτε ἀνάγκην πληροφοριῶν καὶ ὁδηγιῶν ἢ προστασίας πρὸς διεξαγωγὴν δικαίας ὑποθέσεως καὶ πραγματοποίησιν θεμιτοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐχόντων τὴν δυναμὴν καὶ τὴν θέλησιν νὰ παράσχωσι συναρωγὴν καὶ προστασίαν.

Ὡς τοιοῦτον ὄργανον μεσάζων ὑπὲρ τῆς ἐνασκήσεως τῆς Τεκτονικῆς ἀλληλεγγύης ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐπιβαλλομένης σήμερον πρὸς τοὺς ἐξ Ἰωνίας καὶ Θράκης προσφυγόντας φιλοπάτριδας Ἑλλήνας ἀδελφούς, ἀνήκοντας εἴτε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν οἰασθήποτε ξένης Μεγ.: Στοᾶς ἢ Μεγ.: Ἀνατολῆς προθυμοποιεῖται νὰ χρησιμεύσῃ ὁ «Πυθαγόρας» τοῦτο μὲν διὰ καθιερουμένης εἰδικῆς στήλης ἀνωνύμων αἰτήσεων ἐργασίας καὶ χρησίμου πληροφορίας, τοῦτο δὲ διὰ προσωπικῶν ἐνεργειῶν ἢ πληροφοριῶν καὶ ὁδηγιῶν παρεχομένων καθ' ἐκάστην ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Ἰπ.: Συμβουλίου περὶ ὥραν 6—7 μ.μ. Α, Π, Α.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Είναι δύσκολον νὰ δώσῃ τις δι' ἑνὸς ὀρισμοῦ τὴν ἔννοιαν τοῦ τί εἶναι ὁ Τεκτονισμός. Εἶναι τόσον διαφορώτατοι οἱ ὀρισμοὶ περὶ αὐτοῦ οἱ διδόμενοι εἰς τὰ Συντάγματα τῶν διαφόρων τεκτονικῶν ὀργανώσεων τῆς ὑψηλοῦ, ὥστε ἂν ἤθελέ τις νὰ λάβῃ ὡς γενικὸν ὀρισμὸν τοῦ Τεκτονισμοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ του τὰ κοινὰ σημεῖα τῶν Συνταγμάτων τούτων θὰ κατέληγεν εἰς τὴν διατύπωσιν ἔννοιῶν ἐλιγίστων μὲν, πάντων ὁμῶς μεγαλειωδῶν. Συνοψίζονται αὐταὶ εἰς τὰς λέξεις: Ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καθόλου, ἀδελφότης ὄλων τῶν ἀνθρώπων ἄνευ διακρίσεως, κοινὴ συνεργασία τῶν χρηστῶν ἀνδρῶν ἀδιακρίτως καταγωγῆς, κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ πεποιθήσεων χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ἀμοιβαία ἀνοχὴ καὶ ἀλληλοσεβασμός.

Τὴν πρώτην καὶ ἀρχαιότεραν διατύπωσιν περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Τεκτονισμοῦ εὐρίσκομεν εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἐν ἔτει 1723 Σύνταγμα τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας⁽¹⁾, τὸ ὀνομαζόμενον Σύνταγμα τοῦ Ἄνδερσον. Τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τούτου διδάσκει, ὅτι ὁ σεβασμός τῶν προσωπικῶν ἐκάστου γνωμῶν, ἢ ἐφαρμογὴ τῆς θρησκείας ἐπὶ τῆς ὁποίας ὄλοι οἱ ἄνθρωποι συμφωνοῦσι, τοῦτέστιν ἐκείνης, ἣτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἶναι τις ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ἀποτελοῦσι τὰ μόνον ἱκανὰ μέσα πρὸς συγκρότησιν ἑνὸς κέντρου ἐνότητος καὶ φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ προσώπων, ἅτινα ἄνευ τούτου θὰ ἔμενον κεχωρισμένα ἂπ' ἀλλήλων καὶ ἄγνωστα.

Ἡ βαθυτέρα ὁμῶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελέτη τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ οὐσία αὐτοῦ δὲν ἐγκεῖται μόνον ἐν τῇ κοινότητι, ἣτις ἀπορρέει ἐκ τῆς συγγενείας τῆς θελήσεως, τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς σκέψεως, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ προσηλώσει πρὸς τιμιωτάτους τινὰς τύπους μιᾶς παναρχαίας συμβολικῆς λατρείας, ἣτις προσήλωσις δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν σοβαρὸν ἐρευνητὴν, ὅτι ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων, ἐκτὸς τοῦ ἠθικοκοινωνικοῦ χαρακτήρος, ὃν ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμφανίζει, περιέχει καὶ βαθύ τι φιλοσοφικὸν ὑπόθεμα, τὸ ὁποῖον ἴσως ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον στοιχεῖον τῆς οὐσίας τῆς.

Ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ δὲν διευπλώθη σαφῶς εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἅμα τῇ ἐμφανίσει του κεί-

(1) Book of the Constitution.

μενα, ατινα και θεωρουνται ως πηγαί τῆς συγχρόνου κριτικῆς τῆς ἱστορίας του, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐξηγηθῆ. Αἱ διαφορούμεναι ἔννοιαι, αἵτινες δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς χρησιμοποιοηθείσας εἰς τὰ κείμενα ταῦτα λέξεις και περιγραφάς, δέον ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ ἐπικρατοῦν ἔτι τότε σκότος, εἰς τὴν πολιτικὴν και κοινωνικὴν δουλείαν και εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἔριδας, ἔνεκα τῶν ὁποίων ὡς ὀμόνος σκοπὸς τοῦ τεκτονισμοῦ εἰς τὰς δημοσιευθείσας τότε ἐπισήμους ἀνακοινώσεις ἐτέθη ἀορίστως ἡ καλλιέργεια τῆς ἐννοίας τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἀγαθοεργίας και τῆς ἀληθείας.

Ἴσως και σήμερον ἔτι προκειμένου περὶ δημοσιευμάτων περὶ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ατινα θὰ ἐκυκλοφόρουν εἰς χεῖρας ἀμότητων, θὰ ἀπητοῦντο ὅμοιαι προφυλάξεις πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων παρεξηγήσεων, καθόσον δυστυχῶς ἡ ἀμάθεια και ὁ φανατισμὸς δὲν ἐξέλιπον ἀκόμη ἀπὸ προσώπου τῆς Γῆς.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ προκειμένη μελέτη μέλλει νὰ κυκλοφορήσῃ ὀμόνον εἰς χεῖρας τεκτόνων, φρονοῦμεν, ὅτι δυνάμεθα ἐλευθεριώτερον νὰ δώσωμεν ἀνάλυσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ τεκτονικοῦ Τάγματος.

* *

Ἐκ τῆς βαθυτέρας μελέτης τῆς ἱστορίας και τῶν παραδόσεων τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, καθὼς και τῶν τυπικῶν του, δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι οὔτος ἀποτελεῖ ἀθύπαρκτον ἴδρυμα ἠθικοφιλοσοφικὸν κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἐταιρειῶν, αἵτινες ἠκμασαν και ἔδρασαν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ρώμην εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν μεσαίωνα και εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς καθ' ὅλας τὰς ἐποχάς. Ὡς ἐκεῖναι και ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς περιλαμβάνει μίαν φιλοσοφικὴν ἐκ παραδόσεως διδασκαλίαν περὶ φύσεως και ὄντων, διατετυπωμένην εἰς συμβολικὰς παραστάσεις και ἀλληγορίας και ἐν σύστημα ἠθικῆς βασιζόμενον ἐπὶ τῆς διδασκαλίας ταύτης και ἔχον ἐφαρμογὴν και στενὴν σχέσιν πρὸς τὴν πρακτικὸν ὄλον τῶν ἀνθρώπων και τῶν κοινωνιῶν.

Ἡ κυρία τοῦ Τεκτονισμοῦ προσπάθεια διὰ τῆς φιλοσοφικῆς του διδασκαλίας και τῶν ἠθικῶν τοῦ ἀρχῶν κατευθύνεται πρὸς τὴν μὀρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς διαδόσεως τῆς ἀληθείας και τῶν ὀψηλοτέρων ἠθικῶν ἰδεῶν, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατόν νὰ χειραφετηθῶσιν αἱ συνειδήσεις και νὰ ποδηγετηθῆ ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὴν πρόοδον, τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν και τὴν εὐδαιμονίαν.

Ὁ Τεκτονισμὸς διὰ τῆς φιλοσοφικῆς του διδασκαλίας και τῶν ἠθι-

κῶν του ἀρχῶν καλλιεργεῖ κάλλιον παντὲς ἄλλου συστήματος τὰς ἠθικὰς ἰδιότητας καὶ τὰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι ἀναγκαιοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Αὗται δὲ περιλαμβάνουσι τὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς καθολικῆς ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴν ἀνεξιθρησκείαν, τὸν σεβασμὸν τῆς ἐλευθέρως σκέψεως καὶ ἐν γένει τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τὴν προσήλωσιν εἰς τὸ καθήκον, τὴν ἐργατικότητα, τὴν διαρκῆ προσφυγὴν εἰς τὰ φῶτα τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως, τὴν πίστιν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸ δυνατόν τῆς ἀδιαιτάρακτου εἰρήνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Τεκτονισμὸς προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ τὸν ἀνθρώπον ἀτομικῶς καὶ ὁμαδικῶς καλλίτερον ἑαυτοῦ, νὰ λεπτύνη τὰ αἰσθήματά του, νὰ ἐξαγνίσῃ τὴν σκέψιν του, νὰ εὐρύνη τὰς βλέψεις του, νὰ τὸν ἀνυψώσῃ. Διὰ τοῦτο οἱ τεκτονικοὶ ναοὶ εἶναι ἀνοικτοὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς ἀνωτέρας ζωῆς, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ ἡ βέβηλος κοινωνία πρέπει θαυμασίως νὰ παρασκευασθῇ.

Θεμελιῶδες χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἐλευθεροτεκτονικοῦ Τάγματος εἶναι τὸ παγκόσμιον αὐτοῦ. Δέχεται εἰς τοὺς κόλπους του πάντα ἀνθρώπον οἰασδήποτε φυλῆς, ἐθνικότητος, θρησκείας, κοινωνικῆς τάξεως καὶ κοινωνικῶν ἢ πολιτικῶν φρονημάτων, καὶ ἂν εἶναι οὗτος, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἀνεγνωρισμένης τιμιότητος, ἀπηλλαγμένος δυσιδαιμονιῶν, προλήψεων καὶ παθῶν καὶ νὰ ἔχῃ τὴν προδιάθεσιν νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Καίτοι ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς εἶναι προσηλωμένος εἰς τὰς παραδόσεις του καὶ διακηρύττει ὠρισμένας ἠθικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρχάς, ἐν τσοῦτῳ τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς ἠθικῆς του, δηλαδή ἡ ἀνεξιθρησκεία καὶ ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ τῆς συνειδήσεως, προσδίδει αὐτῷ ἰδιάζοντα χαρακτήρα, τὸν ὁποῖον δὲν ἔχουσι τὰ λοιπὰ συστήματα, ἅτινα ἐπεκράτησάν ποτε ἢ καὶ ἐπικρατοῦσιν εἰσέτι ἐν τῇ ἀνθρωπότητι. Διότι οὗτος ἀφίνει εἰς ἕνα ἕκαστον τὴν ἐλευθερίαν τῶν δοξασιῶν του καὶ ἐπιτρέπει ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν ἐν τῇ ἐρεύνη τῆς ἀληθείας.

Ἡ ἐλευθεριότης αὕτη τοῦ Τεκτονισμοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολὺς παρεξηγήσεις. Διότι ὑπάρχουν οὐχὶ μόνον πολλοὶ ἀδελφοί, ἀλλὰ καὶ δλόκληρα τεκτονικὰ δόγματα φρονοῦντα, ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς δὲν διδάσκει ὠρισμένον φιλοσοφικὸν ἢ κοινωνικὸν σύστημα, ἀλλ' ὅτι ἀπο-

τελει ἀπλῶς μέθοδον καλλιτεργείας τῆς διανοίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο δανειζεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του τὰ σύμβολα ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπενεργήσῃ τελειότερον, ζωηρότερον ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν ὁπαδῶν του. Ἔτι δέ, ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς ἀποβλέπει οὐχὶ εἰς τὸ νὰ ἐμφυσήσῃ ὠρισμένας τινὰς διδασκαλίας, εἰς τὸ πνεῦμα τῶν μυστῶν του ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν τάσιν τινά, προσανατολισμὸν τινά, κατευθύνοντα πρὸς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸ καθήκον.

Πᾶς ἄνθρωπος κατ' αὐτοὺς ἐλεύθερος καὶ χρηστούθης δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς τεκτονικὰς ἐργασίας ἐντὸς περιβάλλοντος κατὰ τὸ φαινόμενον μυστικοῦ, ἀποτελουμένου ἐξ ἀτόμων διαφόρων ἀρχῶν, βλέψεων, πολιτικῶν γνωμῶν καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως, ἐν τῷ ὅποιῳ διὰ τῆς συγκρούσεως τῶν γνωμῶν προκύπτει ἡ ἀλήθεια, ὅπως ἐκ τῆς τριβῆς τοῦ χάλυβος ἐπὶ τοῦ πυρίτου προκύπτει ὁ σπινθήρ.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἀντίληψις ἦτο ἀληθὴς καὶ ἡ μυστικότης τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡ πολυτέλεια τῶν βαθμῶν καὶ τὰ τυπικὰ αὐτὰ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν συμβούλων καὶ αἱ ἀλληγορικαὶ ἐκφράσεις θ' ἀπετέλουν γελοίους καὶ ἀποσκορακιστέους ἀναχρονισμοὺς καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῶσι χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τῶν τεκτόνων. Ἐπίσης θὰ ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ ὁ Σκωτικὸς ἰδίως τεκτονισμὸς τοῦ θεμελιώδους αὐτοῦ δόγματος περὶ ἀνγνωρίσεως τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃσι τὸν Τεκτονισμὸν λαϊκὰ σχολεῖα ἢ ἄλλοι σύλλογοι σκοπὸν ἔχοντες τὴν μετάδοσιν παρὰ τῷ λαῷ στοιχειωδῶν γνώσεων τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης. Δηλαδή θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ αὐτὸς οὗτος ὁ Τεκτονισμὸς.

Τοὺς ἀσπαζομένους εἰς τοιαύτας ἀντιλήψεις ἀφίνομεν εἰς τὰς ἀντιλήψεις των. Φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι οἱ τέκτονες οὗτοι ἀντὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ διαλύσωσι τὸν Τεκτονισμὸν διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσαγάγῃσιν, ἐὰν ἤθελον νὰ εἶναι συνεπέστεροι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις των, ἢ ἀντὶ νὰ ζητῶσι νὰ εἰσαγάγῃσι εἰς τὸν Τεκτονισμὸν ἀρχὰς καὶ ἰδέας ἀντιτιθεμένας πρὸς τὰς θεμελιώδεις αὐτοῦ βάσεις, θὰ ἦσαν εἰλικρινέστεροι, ἐὰν ἀπεχώρουν ἐξ αὐτοῦ, μεταβαίνοντες ὅπου θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπηρετήσῃσι τελειότερον τὰς πεποιθήσεις των.

Οἱ αἰῶνες ὅμως καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ σύστημα σοφίας, τὸ

ὁποῖον ὀρθοφρονοῦσα ἢ ἀνθρωπότης πάντοτε πρέπει νὰ εὐλαβῆται. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀληθεῖς τέκτονες, ἐν ἐπιγνώσει, ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς δὲν ἐξαρτᾶ τὰς πεποιθήσεις του ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων δοξασιῶν, αἵτινες εἶναι μεταβληταὶ ἀναλόγως τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου, πρέπει νὰ ὑπεραμύνωνται πάντοτε τοῦ Τάγματός των, ἵνα μὴ τοῦτο βεβηλωθῆ καὶ ἀποβάλλῃ τὸν χαρακτήρα του, ὅστις, ἐὰν ὀρθῶς κατανοηθῆ, δύναται νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ χάους, εἰς ὃ εὐρίσκεται.

Ὁ Τεκτονισμὸς διὰ τὴν σύγχρονον ἀνθρωπότητα, ἀποτελῶν σύστημα ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἰδεαλιστικὸν παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένον δύναται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας, ἐὰν αἱ ἀρχαὶ του εὕρισκον εἰλικρινεῖς λάτραις. Δύναται νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐξαχθῆ ἐκ τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τῆς διαφθοράς, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπέβαλε πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα καὶ μόνον πρὸς τὸ ὕλικόν συμφέρον ἀποβλέπει, μὴ κατανοοῦσα, ὅτι ἡ τυφλὴ ἐπιδίωξις αὐτοῦ καὶ μόνου φέρει τὰς συγκρούσεις καὶ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν τόσο μεταξὺ τῶν ἔθνων, ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἐξ ὧν προκύπτουσιν αἱ τόσαι συμφοραί. Δύναται νὰ παρασκευάσῃ μεταξὺ τῶν λαῶν, τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ τῶν ἀτόμων μίαν συνεννόησιν στηριζομένην εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου, ἥτις καὶ μόνη δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ κόσμῳ. Δύναται τέλος νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων τὴν ἡμερότητα καὶ τὴν γλυκότητα τοῦ αἰσθήματος, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τὰς ψυχὰς των τὴν πνευματικότητα, νὰ φωτίσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ νὰ χειραγωγήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ γηΐνου αὐτῶν προορισμοῦ.

Ἄντώνιος Ἀδριανόπουλος

Σεβ.· τῆς σ.· Στ.· «Προμηθεὺς»

Μ.· Γραμ.· τῆς Μ.· Ἀνατολῆς

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛ.: ΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Ἡ ἔννοια περὶ τῆς ὑποστάσεως καὶ ἀποστολῆς τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ἐν συνεχεί διὰ τῶν αἰώνων ἐξελίξει διειροφυτο τόσον εὐρεία ὅσον καὶ ἡ ἔννοια τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, τόσον ἄπειρος ὅσον καὶ ἡ ἔννοια τῆς προόδου, τόσον ἰδεώδης ὅσον καὶ ἡ ἔννοια τοῦ τελείου ἀγαθοῦ. Ἐντεῦθεν κατὰ λόγον τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνυψώσεως τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως διὰ τῶν ἀλληλοδιαδόχων ἱστορικῶν περιόδων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐκάστοτε καὶ ἐκασταχοῦ ἐμφανιζομένων καὶ θεραπευτέων ἀναγκῶν καὶ πληγῶν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, ἡ ἔννοια περὶ τῆς ὑποστάσεως ἢ οὐσίας καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς διευτυποῦτο κατὰ διαφόρους δοξασίας καὶ παραλλαγὰς ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐν τῇ ροῇ τοῦ χρόνου Τεκτονικῶν Δυνάμεων καὶ κατὰ ποικίλας ἐκδοχὰς ἡρμηνεύετο ὑπὸ Τεκτόνων συγγραφέων μέχρι καὶ σήμερον ἔτι.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὴν ὀρθοτέραν καὶ καθ' ἡμᾶς δογματικὴν γνῶμην θὰ μορφώσωσιν οἱ ἡμέτεροι Ἀναγνώσται διὰ τῆς βαθείας μελέτης τοῦ πρόσθεν ἄρθρου «Τὶ εἶναι Τεκτονισμός», καὶ τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν ἐπομένων ἄρθρων τοῦ ἀδ. Ἀντωνίου Ἀδριανοπούλου. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορικὴ γνῶσις τῶν κρατησασῶν καὶ ἐπικρατουσῶν διαφόρων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀντιλήψεων συμβάλλει εἰς τὴν αὐτενεργὸν ἔρευναν καὶ κρίσιν ἐκάστου φιλομαθοῦς Τέκτονος ἐπὶ θέματος, ἀφορῶντος τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐγείρεται τὸ πανύψηλον Τεκτονικὸν οἰκοδόμημα.

Διὰ τοῦτο ἀφιερωθήσονται σελίδες τινὲς τοῦ «Πυθαγόρου», ἵνα μεταφέρωνται ἐνίοτε ὅσα ἂν πρόσφορα κριθῶσιν ἐκ σχετικῶν δημοσιευμάτων δοκίμων Τεκτόνων συγγραφέων ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων. Προσηκόν δὲ κρίνεται ἵνα αἱ τοιαῦται σελίδες ἐγκαινισθῶσι διὰ γενικῆς ἐπὶ τοῦ εἰρημένου θέματος εἰσαγωγῆς, ἣν ἀποτελεῖ τὸ κάτωθι παρατιθέμενον πρῶτον μέρος ἐπισήμου Λόγου, ἐκφωνηθέντος κατὰ τὴν πρώτην γενικὴν δὴμίγυριν Τεκτόνων συνεργασθέντων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχθείσης ἐν ἔτει 1907 ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Τάγματος ὑπὸ τὸ δυαδικὸν σύστημα διοικήσεως κατὰ τὰ θέσμιμα τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀποδεδεγμένου Σκωτικοῦ δόγματος καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης ὑπογραφῆς τῆς μεταξὺ Ὑπάτου Συμβουλίου καὶ Μεγάλης Ἀνατολῆς συναφθείσης συνθήκης.

Τότε ἔμελλον νὰ τεθῶσι τὰ στερεὰ θεμέλια τῆς ὀργανώσεως ἀμοφ-
τέρων τῶν Τεκτονικῶν Δυνάμεων κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἱεραρχίαν τοῦ
Σκωτικοῦ δόγματος, ὡς ἀρχικῶς εἶχον ἐγκαθιδρυθῆ ἔν Ἑλλάδι.

Διὰ τοῦτο ὁ τότε Ὑπ.· Μ.· Ταξ.· γεράσμιος ἀδ.· Ἐμμανουήλ
Γαλάνης ἔγνω ἵνα διὰ λόγου σοφοῦ πρώτον μὲν ἐρμηνεύσῃ καὶ συνο-
ψίσῃ τὰς ἐννοίας περὶ τῆς ὑποστάσεως καὶ ἀποστολῆς τῆς Ἐλευθέρας
Τεκτονικῆς ἐν γένει περὶ τῆς παραλλήλου σκοπιμότητος ἀλλὰ καὶ
ἀρμονικῆς συμπράξεως τῶν δύο Διοικητικῶν Σωμάτων καὶ τέλος περὶ
τῆς πραγματικῆς μορφῆς καὶ ἀποστολῆς τῶν Συμβολικῶν Στοῶν εἰς
πραγματάσιν τῶν τελικῶν Σκοπῶν τοῦ Τάγματος, εἶτα δὲ διατυπώσῃ
ἐν συνόψει βιονομικούς τινας κανόνας πρὸς ρύθμισιν τῆς πνευματι-
κῆς καὶ ζωικῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τό-
νωσιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν αἰσθημάτων
ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης, ὑπαγορευομένων ἐκ τῆς ἐννοίας καὶ ἀπο-
στολῆς τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

Τὰ δύο ταῦτα μέρη τοῦ προκειμένου Λόγου ἔχοντα ἐσωτέραν μό-
νον συνάφειαν, ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἐννοίας καὶ ἀποστολῆς τῆς Ἐλευ-
θέρας Τεκτονικῆς, ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς διδασκαλίας καὶ διὰ τοῦτο
περιοριζόμεθα νὰ παραθέσωμεν ἐν τῷ παρόντι τεύχει μόνον τὸ πρῶ-
τον μέρος, ἀναβάλλοντες τὴν δημοσίευσιν τοῦ δευτέρου μέρους εἰς
τὸ ἐπόμενον τεῦχος.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ὙΠ.· Μ.· ΤΑΞ.·

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνδικλλαγῆς τῶν δύο μεγά-
λων Τεκτονικῶν Ἀρχῶν τοῦ Ῥπ.· Συμβ.· καὶ τῆς
Μεγ.· Ἀνκτ.·

(Ἐκ τοῦ Ζ' τόμου καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 15 Ἰουλίου 1907 τεύχους).

Μέρος πρῶτον

Ἀδελφοί,

«Ἡ σύμπνοια καὶ ἔνωσις τῶν δύο παρ' ἡμῖν Τεκτονικῶν ἐξουσιῶν
πρέπει Ἀδ.· μου νὰ χαιρετηθῆ ὑπὸ πάντων τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων,
διότι τοῦτο δὲν εἶνε μόνον φρονήσεως ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ
ἄνευ πρὸς τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκει τὸ ἡμέτερον Τάγμα.

»Ἡ Ἐλευθ.· Τεκτονικὴ ἀποτελεῖ τὴν σύνθεσιν τῶν εὐγενῶν αἰσθη-
μάτων καὶ τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Αὕτη ζητεῖ νὰ

ένωση ἐν μιᾷ δέσμη πάσας τὰς ζωτικὰς δυνάμεις πρὸς συνεργασίαν εἰς κοινὸν σκοπὸν, ὅστις εἶνε ἡ βελτίωσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀρχῆς τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ αἰσθη-
ματος τῆς συμπαθείας, ἣτις προσεγγίζει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ὁμοίον του καὶ προάγει αὐτὸν οὕτως ὥστε νὰ καλῆ τὸν πλησίον μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ.

Ἡ Ἐλευθ.: Τεκτονικὴ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς παρουσιάζει δύο διαφόρους ὄψεις, ἐπίσης οὐσιώδεις εἰς τὴν εὐπραγίαν τοῦ ἰδρύματος. Ὅργανον τῆς προόδου, ἐστὶ πάντοτε παρέχουσα φῶς, μεταδίδουσα αὐτὸ καὶ κινουμένη, εἶνε ἡ Μεγ.: Ἀνατολὴ ἢ Μεγ.: Σποά, ἦτοι ἐξουσία αἰρετή, καὶ ἐπομένως μεταβλητὴ καὶ κινήτῃ, συγκεφαλαιοῦσα ἐν πάσῃ στιγμῇ τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα ἐκείνων, οὗς ἀντιπροσωπεύει. Ἀλλὰ πᾶσα ἡ Ἐλευθ.: Τεκτονικὴ δὲν συνίσταται ἐν τούτῳ ἢ κινή-
σις μόνη εἶνε ἀνίσχυρος νὰ θεμελιώσῃ τι διαρκές, ἢ κινήσις μόνη εἶνε τὸ συμβεβηκός, εἶνε ἡ συνεχῆς πλημμυρὶς καὶ ἄμπωτις τῶν διερχομέ-
νων κυμάτων, χωρὶς νὰ δύναται πάντοτε νὰ καταλείπη ἴχνη.

»Ἰνα τελῆ εἰς τὸν τελικὸν σκοπὸν ἢ κινήσις πρέπει νὰ στηρίζη-
ται ἐπὶ στερεᾶς βάσεως. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κίνησιν εἶνε ἀναγ-
καίᾳ ἡ συνοχὴ καὶ ἡ σταθερότης, αἵτινες ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχαίων παραδόσεων τοῦ Τάγματος, τού-
των δὲ τὸ Ὑπ.: Συμβούλιον εἶνε ὁ πιστὸς φύλαξ. Συγκεκριημένον οὐχὶ ἐκ προνομιούχων ἔνεκεν γένους ἢ πλοῦτου, ἀλλ' ἐξ Ἐλευθ.: Τε-
κτόνων, εἰς οὗς ἡ ἡλικία καὶ αἱ σπουδαὶ ἐπέτρεψαν νὰ ἀναβῶσιν πᾶ-
σαν τὴν κλίμακα τῆς Τεκτ.: Ἱεραρχίας, ἐκπροσωπεῖ τὸ σταθερῶς διαρκές, τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν ἐνότητα τῆς παγκοσμίου Ἐλευθ.: Τεκτονικῆς. Τὰ δύο ταῦτα μεγάλα Σώματα, οὕτω διαγεγραμμένον ἔχουσιν ἀμφοτέρω τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως καὶ τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας. Συμπληρούμενα ἀμοιβαίως ἀντὶ νὰ ζηλοτυπῶνται καὶ νὰ ἐξαν-
τλώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἰς ἀνωφελεῖς ἀγῶνας καὶ εἰς ματαίαις, φι-
λοδοξίας, ὀφείλουσι νὰ συνενῶσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν πάσας δι' ἀμοι-
βαίας συμπράξεως πρὸς τὸν κοινὸν σκοπὸν.

»Ἡ ἐπιτευχθεῖσα κοινωνία καὶ σύμπραξις μεταξὺ τῶν δύο Τεκτ.: Διοικήσεων καὶ ἡ καθορίζουσα τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας ἀμφοτέρων συν-
θήκη ἀπομακρύνουσι πᾶσαν ἀδράνειαν καὶ προκαλοῦσι κανονικὴν καὶ τακτικὴν τὴν τεκτονικὴν ἐργασίαν, ἣτις ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν θὰ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν Τεκτόνων τῶν διαφό-
ρων βαθμῶν.